

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 4/2006

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 07.05.2007. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

НАСТАВЉЕНО 07. МАЈА 2007. ГОДИНЕ

СА ПОЧЕТКОМ У 10,00 САТИ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја се извињавам што каснимо са почетком претреса пола сата, лично сам сведок разлога кашњења наших колега из Новог Сада због неког загушења горе у Земун Пољу, Батајници.

Констатује се да је веће у неизмењеном саставу, а да су присутни:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Кнежевић,**
- **Пуномоћници оштећених адвокати Баровић и Тодоровић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Ви сте?

АДВ. НИНО ДОШЕН-МАЈКИЋ: Дошен-Мајкић Нино, по заменичком пуномоћју.

- **Дошен-Мајкић Нино, по заменичком пуномоћју.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А приправник, добро.

- **Одсутни су пуномоћници адвокати Томић, Даниловић, Лозналијевић-Даниловић, Фрањићевић и Наташа Кандић.**
- **Присутни су браниоци оптужених адвокати Заклан, Перковић, Вујин, Вукотић, Перески, Штрабац, Ковачевић, Јелушић, Бељански, Бојков, Перовић и Машић.**
- **Одсутни су браниоци адвокати Јеврић Зоран.**

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја ћу га мењати, когега мало ће каснити. Уз сагласност Перића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перићу?

- **Оптуженог Перића ће на данашњем главном претресу бранити бранилац адв. Перковић у замену за одсутног браниоца адв. Јеврића.**
- **Одсутни су и браниоци адвокати Пилиповић, Продановић и Мијатовић, Травица, Калањ, Станић.**

АДВ. СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Извињавам се ја ћу замењивати колегу Ђорђа Калања док не дође и колегу Илију Рауловића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у односу на опт. Ланчужанина, јел тако?

АДВ. СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а добро.

- **Кога ће на данашњем главном претресу замењивати бранилац адв. Ковачевић Снежана, уз сагласност опт. Ланчужанина, јел тако.**

АДВ. СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: И колегу Илију Радуловића за окривљеног Мугошу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мугоша?

- **Исти адвокат ће замењивати и адв. Илију Радуловића, у односу на одбрану опт. Мугоша Горана.**
- **Одсутни су надаље браниоци адвокати Мамула, Батрићевић, Рајић, те бранилац опт. Љубоја Марка адв. Дозет.**

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Председниче до доласка колеге Дозета ја ћу преузети одбрану опт. Љубоја Марка, уз његову сагласност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Љубоја?

- **Оптужени Љубоја сагласан да га на данашњем главном претресу уместо браниоца адв. Дозета брани бранилац адв. Јелушић.**
- **Надаље одсутни су и браниоци адвокати Станојловић, Ђурђевић, Сташевић, те Апро и Левајац.**
- **Сви оптужени су ту.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видим ту је и Мугоша, ту је и Љубоја, ту је и опт. Катић. Судска стража каже сви оптужени су ту. Добро. Позовите сведоке. Позвали смо за данас сведоке Трифуновића, чије бисмо саслушање требали наставити, Војновић Миљку и вештака др Александра Јовановића.

Док не дођу сведоци само да проверимо да ли има проблема везано за документацију из предмета Радак, ми смо нарезали и ЦД-ове и фотокопије ко је желео, могао је то да благовремено узме, претпостављам да ту нема никаквих проблема, сви сте узели. Добро.

Ту су господин Трифуновић, госпођа Војновић Миљка јел тако и др. Јовановић знам да је дошао. Да, ту је већ, ту је.

Нећемо сада радити са вама, мало ћете сачекати, треба да чујемо прво оптуженог Радака па ћемо вас потом позвати, прво ћемо чути професора Јовановића. Неће то бити са њим дуго, потом ћемо наставити саслушање сведока Трифуновића и потом госпођо Војновић са Вама, па ћу вас замолити да сачекате у посебној просторији док вас не позовемо.

- **Присутни су и сведоци Трифуновић, Војновић, те вештак др. Јовановић, који су упућени у засебну просторију.**

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес настави саслушањем оптуженог Радак Саше.

Оптужени САША РАДАК

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека приступи опт. Радак.

Господине Радак чули смо Вас прошли пут 18. априла, Ви сте тада исказали да остајете при одбрани коју сте изнели у оном претходном поступку. Чули сте и за проблеме које је то после проузроковало, дакле ја за Вас немам питања, уколико неко има питања за оптуженог нека изволи. Пуномоћници, браниоци? Нема.

Само колега Машићу угасите микрофон.

Изволите когега Заклан.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Само кратко питање, то сте Ви изјавили али господине Радак по чијем сте наређењу Ви дошли на Овчару? Да ли Вам је неко уопште дао наређење или сте сами или сте добили неко наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он је то рекао. Поновите, мислим Ви сте то рекли, али.

ОПТ. САША РАДАК: Да, да, као што сам у претходној изјави навео, седели смо испред куће, дошао је официр ЈНА.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У маскирној униформи у чину?

ОПТ. САША РАДАК: Поручника ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поручника Ви рекосте, тако је.

ОПТ. САША РАДАК: Са «пинцом» камионом, мислим да је «пинц» али не могу да се сетим, питао шта радимо ту, седимо, имате возило, имате, седите за мном идемо у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не морате, не морате понављати.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Добро, само то отприлике. И тај «пинцгауер» кад сте отишли јел он остао или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он је отишао испред њих.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: И отишао испред вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре њих је отишао.

ОПТ. САША РАДАК: Па ми смо њих пратили.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Добро.

ОПТ. САША РАДАК: Пратили и ишли куда иду и они.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Али кад сте Ви отишли са Овчаре, не знам кад сте отишли, није битно, да ли је он остао, јесте видели или нисте видели?

ОПТ. САША РАДАК: Ја сам се тамо веома мало задржао, сат можда сат и по.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам схватио да Ви тог официра тамо.

ОПТ. САША РАДАК: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радак ја сам схватио да Ви тог официра после тамо на Овчари нисте ни видели?

ОПТ.САША РАДАК: Да, да.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Добро нисте видели, у реду.

ОПТ. САША РАДАК: Не знам кад је пошао, кад је био.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Хвала, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим? Остали браниоци, оптужени? Имате ли још нешто да кажете господине Радак?

ОПТ. САША РАДАК: Не.

Даљих питања оптуженом нема, оптужени нема ништа више да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала можете се вратити.

Шта сте желели господине Атанасијевићу, да питате нешто оптуженог Радака? Не? Добро. Ајте ако буде кратко, изволите.

Опт. Атанасијевић Иван жели да се обрати суду и исказује:

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добар дан. Хтео сам само оно задњи пут што сам покушао да вам објасним па само да дам објашњење на те моје одбране, што сам претходно изнео, само кратак ћу бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Атанасијевићу само да се договоримо одмах у старту, немојте да се понављате.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Не, не, нећу се понављати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да се понављате.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако имате нешто ново да нам кажете, у реду.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Не, не, само нешто у вези тога исказа сведока овога Дукића што је био, само то, кратак ћу бити. Само једно објашњење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези?

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: У вези Дукића овог сведока што је био овде, што ме је спомињао да сам био тамо, а нисам био, само то хоћу да кажем. Ево овако 26.06.2003. године када сам давао моју изјаву код истражног судије господина Алимпића, ја сам лепо рекао кад сам дошао на Овчару да је било око 150 људи све укупно, значи око стотињак заробљеника и 50 осталих униформисаних лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево већ се понављате.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро, не, нећу се понављати само морам да би схватили о чему се ради. Сведока Латинковића смо чули овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Сведока Петковића смо чули овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо, још нисмо.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Чули смо пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо пре, немојте, нисмо.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Говорили су и Дукић Никола и Кресовић Јовица и Мирко Љубишић, сви су говорили да је било 400-500 људи тамо испред хангара кад су они дошли у то време док прва приколица није отишла на Грабово, што апсолутно мења време мог доласка када сам ја дошао јер ја сам видео сам 150 људи када сам ја дошао, по ноћи сам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте то.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Прва ствар, друга ствар молим Вас, ја нисам видео као што Дукић каже била су два, три аутобуса тамо кад је он дошао ја то уопште нисам видео. То је исто рекао и сведок сарадник број «два» да је видео он један аутобус, задњи истовар аутобуса, ови Мирко Љубишић исто је рекао када је дошао

тамо да је видео Чупу, Чупић Станоја, Чупу по којег сам ја ишао, то је исто рекао Латиновић Божо да је видео Чупић Станоја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нису још, господине Атанасијевићу, господине Атанасијевићу.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ја хоћу да кажем ја кад сам дошао њега није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Атанасијевићу, кад Вам се обратим господине Атанасијевићу, онда то подразумева да сачекате да се прекинете да чујете шта ја имам да кажем.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам схватио да Ви желите нешто да коментаришете казивање сведока Дукића. Ви сад причате о сведоцима које ми нисмо чули. Јесмо их чули у првом поступку, први поступак је био и прошао почео је нови поступак у новом поступку ћемо чути на начин како се то договоримо у судници, чућемо неке друге сведоке и поново сведоке сараднике. Према томе немојте, само се задржите на Дукићу шта сте желели да коментаришете везано за Дукића.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро, само да кажем Ви сте на конто тих баш изјава правила закључак кад је ко од нас био тамо на Овчари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: И види се по томе да ја тамо нисам био. А што се тиче Дукића овде сведока, ово што је спомињао као да је мене видео, знате и сами да ме у те три изјаве није спомињао, никако ме није спомињао, није ме ни видео и сада када 14. марта требао бити мој сведок овде нисте га позвали и онда сте ми набацили Дукића 15-ог овде да сведочи да ме забетонира овде, да каже нешто што није истина. Наравно да се то договорио и са тужиоцем или не знам са киме, разумеш и сугестивно питање сам му постављао више пута. Тачно сте наводили сведока да спомене моје име, погледали сте били у мене када сте му споменули моје име ја сам погледао у Вас и ја сам се Вама насмејао и као показао сам главом као није ме видио, Ви сте се насмејали као да сте знали тачно да ће он споменути моје име овде, мислим тачно се види да је намештаљка овде. Мислим стварно нема смисла мој сведок није позван овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сад то значи господине Атанасијевићу, шта сад то значи?

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па дајем, господине судија дајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево дао сам Вам прилику.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Дајем примедбу на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дао сам Вам прилику да коментаришете казивање неког сведока и Ви сад то користите да ми не знам ни ја замерате штошта.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па ето рецимо као нпр. 27.10.2004. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, немојте, господине Атанасијевићу немојте тако радити.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Дукић се закунио овде, у своју ћерку се закунио да није пуцао на рупи, да није опалио метак. Кад сам му ја рекао да се закуне у своје дете, онда није био сигуран да се закуне у своје дете кад сам му ја рекао да се закуне да је мене видео када је дошао. Зашто се није закунио у своје дете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Атанасијевићу, господине Атанасијевићу немојте злоупотребљавати наше добро.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Онда је био сигуран кад се ради о његовој глави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте злоупотребљавати нашу добру вољу, немојте злоупотребљавати на тај начин нашу добру вољу. Увек ћете имати прилику да

коментаришете казивање сведока. Најпримереније је онда док је сведок још ту да се њему у лице каже то и то и тако даље.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па јесте, али нашао сам се затечен господине судија, нисам веровао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако ја нешто урадим, господине Атанасијевићу, слушајте ме, не говорим ово само Вама него говорим наравно и свим осталим, ако ја нешто прокоментаришем што сматрате да је непримерено или урадим нешто што цените непримереним, неприхватљивим, одмах реагујте, реците то слободно, немојте сад после месец или после два месеца.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Нашао сам се затечен. Ја сам и онда тражио реч па нисам добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На тај начин што-шта замерате. Имате ли још нешто да кажете везано за Дукића?

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Имам да кажем у вези ових изјава што сам 04.04. био као сведок код господина Радака, па сте сад то издвојили не може да се користи, јел тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Е тако је, е сада ја сам у тој изјави код господина Радака рекао на ону моју изјаву од 15.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па издвојили смо немојте нам сад то понављати.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Не, не понављам ја само хоћу да кажем пошто то сад то више није веродостојно, хоћу да кажем који сам лапсус направио 15.11. у мојој одбрани, рекао сам када сам отишао на рупу да сам Бору Крајишника видео у тој другој тури коју сам ја видио, а ја сам њега видио туру пре мене да је отишао на рупу према Грабову, па сам ја онда Зорића питао па како ћемо сад да се вратимо назад кад је отишао Боро Крајишник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи то би сад била нека исправка одбране у смислу да сте.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да, то је био лапсус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте Латиновића видели?

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У претходној тури?

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ту прву групу коју сам ја видео да су одвели, ја сам њега видио онда, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: А ја сам био направио лапсус када сам рекао па испало је као да смо ми заједно отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли је он тамо кад сте Ви дошли да групом са којом сте дошли? Да ли је тамо?

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Тамо на рупи? Не, нисам ја њега уопште ни видио, ја сам вам причао шта је било када су мене терали када су ме хтели убити па кад је он рекао оставите човека на миру, мислим да сам чуо његов глас, а сад да ли је он био, да ли није био, ја не знам чућемо њега кад дође овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ето толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала можете се вратити.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радак пошто сте Ви последњи саслушани, последњи сте изнели Вашу одбрану, Ви ћете наравно добити све транскрипте из досадашњег дела поступка. Не, не, седите, седите. Могу Вам само рећи да Ви тога

пуно знате већ од раније и у том смислу окривљени које смо чули пре Вас практично ништа ново нам у овом поступку нису рекли у односу на оно раније стање у списима које Ви имате и које сте у оном Вашем поступку редовно и уредно добијали. Дакле на овај начин Вас само укратко упознајем шта су, са казивањима, са одбранама претходно саслушаних оптужених, али кажем добићете и у том смислу добићете у најскорије време све транскрипте.

Наставићемо са доказним поступком утолико што ћемо ради припреме за вештачење сведока сарадника број «један» чути професора др Александра Јовановића.

Професоре молим Вас заузмите Ваше место овде за овим пултом.

Приступи вештак проф.др Јовановић Александар, начелник Института за судску психијатрију у Београду, рођен 1956. године у Београду од оца.

Судски вештак др. АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пардон, није микрофон укључен. Добро евидентирали смо ово све на овај начин.

Упозорен, опоменут уз подсећање председника већа на заклетву за вештака исказује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Професоре саслушаћемо Вас кажем као вештака, дужни сте да нам на наша питања одговорите у свему према правилима струке. За давање лажног мишљења се кривично одговора, но све Ви то наравно знате. Ви сте од мене добили наредбу за вештачење сведока сарадника број «један» у овом предмету?

ВЕШТАК-ДР. АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у тој наредби се налази практично цео задатак који би требало да вештаци размотре и на питања суда одговоре. Ви сте нам одговорили да поверено вештачење не можете извршити?

ВЕШТАК-ДР. АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Јесте тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О чему се ради?

ВЕШТАК-ДР. АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Ево овако значи, ја сам начелник Центра за судску психијатрију Института за психијатрију Клиничког центра који је добило ваше решење којим је одређено вештачење у најкраћој процесној способности, односно својстава личности поменутог сведока. Између осталог, тражено је да у састав тима који ће урадити тражено вештачење уђе и педагог, ми у нашој установи не можемо да формирамо тим у чији би састав ушао педагог јер таквог немамо и због тога је било одговорено тако како смо вам одговорили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али сте схватили суштину наших питања?

ВЕШТАК-ДР. АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Јесам схватио сам суштину ваших питања, евентуално ако нађете за сходно ја могу то да прокоментаришем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ваша установа и тим који бисте Ви формирали без педагога, да ли може одговорити на та питања?

ВЕШТАК-ДР. АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У потпуности дакле на сва она питања која смо ми поставили да ли може одговорити без педагога?

ВЕШТАК-ДР. АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања вештаку? Браниоци?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче већа, ја сам већ задржао једну резерву у погледу саме наредбе и правца вештачења која би требао овај тим да вештачи. Наиме овде по становишту одбране и примедбама које смо износили на прошлом претресу, ми смо тражили да се прво извештачимо, да утврдимо околности под којима је сведок сарадник број «један» давао свој исказ. Дакле, прво ту ситуацију да видимо, с друге стране, неспорно је сведок сарадник узимао психоактивне лекове, да видимо ко је у којој количини, ко му је то давао, где му је то давано. Затим, овде видимо само видео запис «Штука», тај видео запис «Штука» то је један видео запис само претпостављам онај из рата, међутим ми смо заборавили апсолутно на све видео записе које господин под називом «Штука» давао на овоме претресу, видео запис који је господин давао на претресу сад смо ми спојили Радак, видећемо да имамо пет, шест различитих изјава у битним околностима. Ово вештачење кад би се проводило само овако како би требало, мислим како иде по наредби, не би било потпуно. Ми морамо ту да, ја предлажем следеће, као прво да тим прати прво да им се да комплетан материјал са свим изјавама, видео снимцима и исказима које су дали као сведоци, односно које је дао господин као сведок и у предмету нашем претходном и у предмету Радак. Видео записи са суочења, видео записи, затим да се прибаве сви подаци из затвора Окружног суда у Новом Саду, здравствени картон оданде. Под којим да ли је узимао лекове, када је узимао лекове, од кога је добијао лекове и које лекове и то још када је био и имао статус оптуженог, односно осумњиченог, па окривљеног и тако даље. Значи, ово вештачење би било про форме када би, ја га нисам схватио нити одлуку Врховног суда у том смислу да би требало да се провери да ли је његова моћ запажања била таква и таква. Ми смо видели и сами да он на хиљаду пута поновио да он - не сећам се, давно је то било, не сећам се давно је то било, према томе ми можемо да закључимо већ из тога да се он не сећа кад он сам каже давно је то било, не сећам се и тако даље. Значи овде је спорно и морамо да утврдимо његово стање психичко приликом давања исказа које је давао у прошлом, на прошлом главном претресу. То је битно, на те околности да би се такво вештачење могло спровести молимо да се прибаве сви видео записи, сви искази његови, сав комплетан материјал, здравствени картон, осим овога из Руме и тако даље, здравствени картон из полиције да ли је евидентирана болест нека и тако даље. Затим, здравствени картон од његовог детињства, значи из Дома здравља Рума или где се већ све лечио, здравствени картони који се воде и лекарски извештаји из затвора у Новом Саду, што је јако битно, не само као сведок него као осумњичени да ли је већ тада имао потребу, а ми имамо сазнање да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Мислим да сте схватили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам схватио да, професоре да ли сте Ви схватили суштину излагања колеге браниоца?

ВЕШТАК-ДР. АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Ја мислим да сам схватио, ако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви сматрате да је Вама ради вештачења неопходно?

ВЕШТАК-ДР. АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Па да видимо прво да ли сам схватио ово што је сад речено, а то је разумео сам да се инсистира на томе да се утврде својства личности поменутог сведока, да се види у којој мери је он способан био у одређено време да реално опажа ствари и с протоком времена у којој мери је он способан да одговара на питања суда у конкретном судском поступку. То је оно што

ми судски психијатри зовемо једним именом процесна способност са посебним освртом на својства личности, на стање душевног здравља и умну развијеност те особе. Значи свакако да су нам од користи сви расположиви подаци, пре свега значи досадашња његова документација која се односи на стање његовог душевног здравља, личности и с посебним освртом ако је био регрутован, претпостављам да јесте, здравствени картон из војске, извештај те комисије која га је прегледала. У међувремену ако га је гледао неко од колега психијатара, психолога и свакако увек тражимо у оваквим случајевима комплетне списе предмета да видимо како се он даље понаша и наравно кључно је да га погледамо. Значи, у тиму мора да буде један психолог свакако да видимо каква је он личност, какво је стање његовог душевног здравља, какве су његове умне способности и да вам о томе поднесем извештај. Не знам да ли сам исправно схватио сва ова?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, кад кажете комплетне списе предмета, наравно то је најмањи проблем. Списи предмета су овде мало специфични у односу на редовне судске процедуре утолико што имамо спис предмета у писменом облику, дакле транскрипти са суђења из ове суднице, имамо то опет у дигиталном облику што би претпостављам да би вам то било лакше и једноставније. Тај спис предмета је јако обиман, цео спис предмета је јако обиман, типа око 10 000 страна, цео спис предмета је око 10 000 страна формата А4, знате то су две истраге, па претходни ток поступка, то је јако обимно. Е додатно ово на чему колега Перковић инсистира јесте сва казивања у овој судници, па и сведока сарадника се бележе аудио и видео техником. Знате, ми имамо један снимак сведока сарадника из тог времена, дакле '91. године из тих дана непосредно пред ове догађаје о којима ми овде причамо. Дакле, један његов видео запис нека да ли је Радио телевизија Србије, Радио телевизија Београд тад правила неку емисију и има њега на том снимку, па смо сматрали.

ВЕШТАК-ДР. АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Па добро имамо компјутер који чита видео запис па можемо да погледамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па смо сматрали корисним да би било добро да вештаци погледају видео запис о човеку из тог времена, знате, али сад бранилац каже да би вама можда требало да вам се достави и видео запис са суђења пре две године овде кад је дао свој исказ као сведок сарадник, дакле тај видео запис то је нека 4 дана пута рецимо 5 сати материјала. Дакле тај видео запис, ми смо вама и уз наредбу ону претходну послали транскрипте о саслушању тог сведока сарадника, али бранилац каже да сматра да би било добро да имате то у том облику.

ВЕШТАК-ДР. АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Па остављам то вама на одлуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нама је то најмањи проблем да вам дамо, него само да ли то вама треба уопште?

ВЕШТАК-ДР. АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Па неће да нам шкоди сигурно, мислим да погледамо, да видимо како се човек понаша, како реагује, наравно ја морам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је дакле у време сведочења, знате?

ВЕШТАК-ДР. АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Морам одмах да напоменем, значи у вези очекивања суда а опет у односу на оно што ми вама можемо да напишемо, знате тешко је очекивати од вештака да вам каже за сваки исказ појединачно и за сваку чињеницу да ли он говори истину или не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не очекујемо ми то од вас. Ми то не очекујемо од вас, наравно ни колеге браниоци. Ми само очекујемо од вас да нам одговорите на питање да ли код њега, да ли код њега стоји неко од она три стања како у време те '91. године, дакле у новембру месецу '91. године и уколико је постојало неко од тих стања, каквих то реперкусија има на његову способност упамћивања, те да ли неко

од тих стања постоји и данас, и уколико постоји каквих то реперкусија има на његову способност репродукције својевремено упамћеног. Разумете, то је оно што нас занима овде. Дакле и наравно да ли је у питању личност која је склона конфабулацијама.

ВЕШТАК-ДР. АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Као што сам вам већ рекао ми ћемо се изјаснити као што смо и то до сада радили, значи о својствима његове личности, ако има склоносити конфабулацијама ми ћемо вам то и написати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно.

ВЕШТАК-ДР. АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Ако нема, написаћемо да нема.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче већа ја мислим да ја нисам био довољно прецизан. Ја прихватам овај део где сте Ви рекли у наредби да се извештачи то да се види да ли је он могао да памти или није, да ли је он био тада у шоку. Он сам тврди да је био у шоку и да се не сећа доста. То он сам тврди. Оно што смо ми предлагали током вештачења и на шта смо пледирали на седници Врховног суда, на шта смо пледирали и на самом претресу и предлагали доказе јесте следеће: да ли је код давања свог исказа у истрази, на главном претресу, да ли је био у ситуационој психози, колико је она деловала на његово памћење и тада, не само да ли се он може да сети онога да ли је био у шоку, па шта он може од тога да репродукује, па ако нема конфабулације, према томе он то истину каже, то је, то би био подтекст неког вештачења. Ако би вештак утврдио по овом, међутим најсериознији приступ сведоку сараднику број «један» ово веће мора дати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ако одређујемо вештачење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо га вештачити на околност у каквом је стању он био у септембру месецу 2005. године, не. Имамо две временске одреднице, то је новембар.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче већа, Ви ћете, Ви то одбите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, браниоче.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја се извињавам, Ви сте сад рекли да прејудиицирате мој предлог, нећемо га вештачити зато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо, нећемо. Нећемо, интересује нас, ја не знам о чему причамо?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако причамо о одлуци Врховног суда, опет нисте у праву, интересује нас новембар '91. године и данас. Новембар '91. године и данас кад он треба поново да сведочи, шта је, каквог је стања 2005. године у време оног сведочења то нас не интересује.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па председниче већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па гледајте овако, Ви сте односно ваше веће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Дозволите да вам кажем, ваше веће на основу исказа сведока сарадника који је опетовано неистину говорио, који је овде тврдио да је под лековима, који је тврдио да се уплашио да ће добити 40 година, који је лажно оптужио друге људе и Ви кажете сада нећемо то што је он, јер тај исказ из 2005. у доказном поступку и у доказној материји, а ово је вама предлог да се допуни вештачење на ове околности да се прибаве видео касете и да господа вештачи буду присутни када буде и сада поновно давао свој исказ. То ми желимо, то је предлог мој браниоца Перковића, да ли ће се колеге сложити, а Ви га одбите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Идемо даље, колега Јелушић?

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Председниче ја сам ставио примедбу на вашу наредбу за вештачење. Та примедба стоји у списима, а сада би само поновио, значи она се састоји у томе, наиме ја сматрам да је предмет вештачења преуско одређен. Наиме, с обзиром да је сведок сарадник лице које има својство и окривљеног и сведока ја сматрам да је неопходно једно комплетно психијатријско вештачење онако како се предузима и када се појави сумња да је смањена или искључена урачунљивост оптуженог, а и вештачење које је потребно само за лице које има својство сведока. Тек једним таквим свеобухватним вештачењем ми бисмо могли доћи до закључка о каквој се личности ради. Бојим се ако би то вештачили онако како то и сугерише Врховни суд Србије, а не знам из којих разлога су они само један део да кажем, наложили да се вештачи, један део личности, ја сматрам да је дакле потребно сагледати све аспекте. Пре свега да ли сведок сарадник болује од какве душевне болести, заосталог душевног развоја или привремене душевне поремећености. Он је дело учинио са 19 година, дакле да је био окривљени сигурно да би се појавила сумња да је његова способност да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима била смањена, ако не и искључена. У зависности од тога, дакле ако је било сужење свести, онда је сигурно постојала сумња да су сужене и остале његове психичке функције и функција правилног запажања и памћења и касније репродуковања. Дакле, слажем се са вама, потребно је вештачити у време извршења кривичног дела, али свеобухватно његову личност и све његове способности и исто тако наравно видети какво је његово душевно стање било тада и какво је сада и да ли с обзиром на такво душевно стање, дакле уопште може бити подобан да учествује у овом поступку и с обзиром на дакле, компромитацију његових функција да ли се на његовом исказу уопште може заснивати било каква судска одлука. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има за вештака неких питања да човека не излажемо чекању док ми не завршимо наше расправе. Дакле само док је вештак ту да са вештаком неке ствари евентуално расправимо као припрему за вештачење, а шта ћемо ми све од тога поставити као задатак вештаку то ћемо ипак на крају ми одлучити и ми ћемо то расправити наравно.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Ја се извињавам колега Бељански само да завршимо, дакле ово је нешто што би се тицало и вештака. Ми смо од почетка инсистирали да будемо присутни самом вештачењу, дакле пуномоћници наравно и уз присуство неког стручног лица које бисмо ми ангажовали и које би пратило сам ток вештачења од почетка до краја, тако да и то би требало са професором евентуално разјаснити какве су ту сад природно техничке могућности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је добро питање, професоре.

ВЕШТАК-ДР. АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Ја сам доцент, молим Вас ословљавајте ме као доцента, још нисам професор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, докторе. Разумели сте, браниоци су, одбрана је заинтересована да присуствује раду тима који бисте Ви одредили, па да чујем Ваш коментар. Прво да ли је то могуће.

ВЕШТАК-ДР. АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Па имали смо од прилике такве ствари да радимо и раније. Наравно, јако је битно да нам суд обезбеди услове у којима не би дошло до евентуално нечега што називамо неумесним утицајем, значи ситуација мора да буде таква да је између места на коме се ради вештачење, људи који раде то вештачење и осталих лица стакло или ситуацијама у којима ће се они понашати тако да не би дошло до ситуације. Имали смо и такве прилике кад суд није могао да нам обезбеди такве услове да једна страна утиче на ток интервјуа, да убацује, да врло непристојне примедбе ставља и то је у право тај наш посао, уколико постоји могућност значи ситуације у којој ми можемо неоментано да радимо наш посао. Ја

мислим и ако суд то прихвати и не знам из етичких разлога ако је особа коју прегледамо то прихвати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ми је основно питање, како сад то, како то спојити те две ствари, неку објективну потребу одбране да контролише и тај део поступка, с једне стране и са друге стране једну професионалну етику вас лекара који радите одговарајући одређени интервју са лицем о чијој личности треба да се изјасните? Знате, онда бојим се да би то било превише нарушавања приватности.

ВЕШТАК-ДР. АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Видите то јесте деликатно питање зато што током психијатријског и психолошког испитивања свакако могу да испливају подаци из личне прошлости који не морају да буду од интереса за конкретно суђење, а у таквим случајевима лекар вештак мора да се држи принципа лекарске тајне. Значи сматрам да би из етичких разлога било потребно да се добије и сагласност од саме особе. Знате, ја сам у двоструком односу према тој особи, с једне стране као вештак у односу на овај судски поступак не смем да имам никакве тајне пред судом и све што нађемо је на неки начин јавно што је релевантно за овај случај. Напомињем да постоје ситуације код нас, ајде да кажем у нашем процесном праву, али у свету то није довољно разграничено, шта ако се појаве неке ствари из његове прошлости, неке ствари које немају везе са овим поступком, може он да се позове на лекарску тајну. Значи одмах да кажем, имали смо ситуација где смо радили испитивања да су биле присутне стране у спору, да су присутни адвокати, али кажем наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али како је то.

ВЕШТАК-ДР. АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Наравно потребно је, ми смо, али је ту био присутан и суд да обезбеди мир. Јако је тешко разговарати са неким ако једна или друга страна упадне. Рецимо имали смо ситуације, немој на ово да одговориш или реци овако како смо се договорили, како сам те учио и тако даље. Мислим то је све реално да може да се деси током ситуације било која страна значи у овом поступку може због таквих, ми то називамо неумесним утицајем, да оспори било тужилачка или тужена страна, значи то ја остављам вама на оцену ако можете да нам обезбедите услове у којима можемо наометано да радимо, услове у којима ће бити апсолутно искључени било какви утицаји, било вербални, било невербални од једне или друге заинтересоване стране у овом поступку, онда уреду. Иначе вам одмах напомињем, значи предовачам вам да ће касније бити проблем утврђивања тежине онога што ми напишемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како технички?

ВЕШТАК-ДР. АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Не знам како технички, ми то зовемо рад са скрином, ми на нашој клиници немамо такву просторију, немамо пара за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, одмах да се разумемо.

ВЕШТАК-ДР. АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Али знате постоји могућност и да радимо иза нечега што ми називамо скрин или стакло са које једне стране могу бити, али да онај ко се вештачи не може да види оне тамо или неке њихове сигнале. Знате ја не знам да ли тако нешто постоји овде код вас на суду, први пут сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Желели сте још нешто колега Јелушићу?

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да, па овако ту постоји да кажем два аспекта тог проблема, мислим да ако би било присутно само стручно лице, дакле неуропсихијатар, њихов колега мислим да онда никаквог проблема не би требало да буде јер је он наравно исто тако судски вештак, исто тако неко ко се бави истим послом, мислим да у тој ситуацији не би било проблема. Проблем наравно се поставља ако бисмо ми као пуномоћници или оптужени желели то да, онда јесте проблем и онда би суд морао обезбедити услове у коме би екипа могла да ради

несметано. А сад ми ћемо се наравно договорити да ли ћемо само преко стручног лица, ја лично мислим и лично би био задовољан само да стручно лице које ми ангажујемо и у које имамо наравно поверења контролише рад вештака и цео поступак вештачења, а да ја не морам бити присутан, наравно не дајем, не могу себи дати за право да ја контролишем рад стручних лица, тако да, не знам шта остале колеге мисле, али кажем можда то и не би било потребно.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче већа, ако дозволите и колега Јелушић да мало разграничимо на томе, ја сам ставио овај предлог у смислу допуне и саме наредбе и самог налаза. Ја бих предложио јер имамо једну неспојиву ствар, то је тачно, ми као пуномоћници не можемо или односно браниоци не можемо да присуствујемо интервјуу који даје неко кога се вештачи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Апсолутно не можемо јер би могли да злоупотребимо, с друге стране то лице би морало да да сагласност. Ако би то лице дало сагласност знајући да су браниоци присутни питање како би он могао да лаички кажемо да отвори душу психијатру приликом вештачења. С треће стране, четврте, то би могло, могло би да уђе у један процесни лавиринт и мислим да би такав, такво вештачење не би имало оног правог смисла. Ја бих предложио нешто следеће, да одбрана у погледу онога што би требало да уђе и што ће све ући у налаз вештачења, методiku вештачења, да ту буде присутно стручно лице које ће рећи требало би ово узети, требало би оно да погледа све то, интервју који ће водити, а водиће га и одвојено и заједно и психијатри и психолози, да лице које ће погледати медицинску документацију, значи које ће стручно лице сагледавати медицинску документацију, односно налаз и тако даље. Питање је да ли стручно лице без обзира што је неуропсихијатар може иза неког скрина и да ли они по својој етици могу то да дозволе или не, то је питање. Нама је потребно да сведок своју ситуациону психозу за коју ми претпостављамо да је био, ако још није, и сада да он у једном отвореном интервјуу изнесе оно што јесте. Дакле, стручно лице које би у погледу налаза указивало и методике, значи ја не видим ево колега Јелушић и ја пошто је нама некако можемо да се договоримо ако дозволите да можда и тај предлог да не би били ми у колизији, да га некако заједнички.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има ли питања? Има још питања вештаку? Мислим да смо чули вештака на све оно што нам је интересантно, а о овоме ћемо ми да поразмислимо и да одлучимо.

Даљих питања вештаку нема. Вештак нема ништа више да изјави.

Награду и трошкове за обављено вештачење тражи, исте ће накнадно суду фактурисати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете то посебно само за данас, а можете у склопу евентуално пошто ћемо, извесно ћемо отићи на вештачење и поверићемо га вашој установи, зато смо Вас и звали. Сад само у ком правцу, како и тако даље, то ће већ бити дефинисано ево чули смо овде и неке предлоге и сугестије у том смислу о којима ћемо одлучити, наравно. Докторе ми се захваљујемо што сте дошли.

ВЕШТАК-ДР. АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења.

Сведок ТРИФУНОВИЋ РАДОЈЕ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, сада или? Оптужени Шошић је сагласан? Сагласан.

Уз сагласност оптуженог Шошића његов бранилац адв. Бељански је напустио судницу на сат времена па ће га замењивати бранилац адв. Перески.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Трифуновићу.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Добар дан.

Сведок Трифуновић Радоје са подацима као са записника од 16.03.2007. године, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Трифуновићу и данас важе она упозорења и поуке које смо вам упутили 16.03., ми смо тог дана започели са Вашим саслушањем. Чули смо од Вас што сте имали да нам кажете, питам Вас да ли остајете при ономе што сте нам рекли 16.03.?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У целости?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: У целости да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остаје нам дакле, нисте нам довољно јасно определили Ви тврдите да је тог 20.11. урађена та наредба, да сте урадили ту наредбу по усменом наређењу команданта Мркшића, јел тако?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али не знате, ако сам добро схватио, не знате кад је то било 20., пре подне, после подне, увече, кад је експедована?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тврдите да је била у писменом облику?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, писано и откуцано, дато канцеларији да носи на потпис команданту до увече је могао потписати, а можда је и ујутру, можда није ни потписао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А можда није ни потписао, али према ратном дневнику гардијске бригаде у јутарњим сатима 21. је командант Мркшић хеликоптером отпутовао на пријем код гелерала Кадијевића?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, да, јесте, јесте, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па мислите у јутарњим сатима пре тога?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Могао је рецимо и ујутру јер је потписао неке наредбе изјутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, пре одласка у?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, да, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колеге браниоци су Вам постављали питања али нису сви стигли да поставе своја питања. Последњи је био колега Дозет према мојим подацима, па сад ево изволите.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је господин Трифуновић осим у овом поступку пред овим судом још негде сведочио на околности догађања око Овчаре?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не конкретно шта се догађало на Овчари, у процесу против генерала Мркшића, односно вуковарске тројке, у Хагу сам сведочио.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сведочили сте тамо?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим? Да ли неко од оптужених има питања? Ево оптужени Вујовић?

Да ли је укључен микрофон господину Вујовићу?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, да. Само морам из лап-топа, пошто су ми у лап-топу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало гласније да Вас чујемо.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Из лап-топа морам пошто су ми у лап-топу питања. Пошто је сведок изјавио да је био тих дана, тих догађаја, само пардон. Пошто је сведок изјавио да је био сведок тих догађаја и покушаја да се цивили преко Шида одведу за Жупању, а у ратном дневнику серијски број 02935479 стоји да је са Митнице извучено 3-4 хиљаде људи, па је питање да ли су аутобуси са цивилима са Митнице исти тај дан, односно вече, враћени јер их хрватске власти нису хтеле да приме или су привремено били смештени на «Велепромету», у Овчари или негде другде и којим су путем евакуисани, ти цивили значи са Митнице? Из ратног дневника значи број задња 479, задња три броја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели смо питање.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли сведок зна нешто о томе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте питање?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, разумео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете одговорити на њега.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па мислим да, пошто је команда била у Негославцима, ја сам конкретно био на командном месту најчешће, значи у затвореној просторији, о смештају и кретању аутобуса кад су се враћали, конкретно не могу да тврдим где су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Само знам да нису били у Негославцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, Вујовић Вас пита да ли су тај исти дан кад је ова забелешка у ратном дневнику извршена, да су враћени, да ли то значи да су враћени исти тај дан?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, да, колико ја знам.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Или то вече?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, да, вратили су се аутобуси.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи говоримо о аутобусима овима са Митнице?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Нисам чуо, Вујовићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говори се о цивилном, о цивилима са Митнице и аутобуси са Митнице, око 4 000 људи.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Говоримо тај дан када су се предали заробљеници значи са Митничког тог батаљона, тај дан је 3 до 4 хиљаде људи превезено, има и сведока Гавриловић Мирко и тако даље и тако даље који говоре да је преко Овчаре прошло пуно, пуно аутобуса, камиона и тако даље и тако даље и да су одвежени за Хрватску, неки за Србију, да ли су значи то вече, тај дан, да ли су враћени са хрватског прелаза или су негде били смештени, шта ја знам да ли су остали на Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако знате тако што?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли су у Велепромет или тако нешто?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па колико се сећам кад их нису примили и у извештају и у ратном дневнику који сам водио стоји да су враћени, а значи логично је се подразумева да су враћени аутобусима, мислим не знам тачно како су враћени.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не знам да ли ме је сведок разумео, значи то је 18. на 19. има да су аутобуси са Митнице 3 до 4 хиљади људи евакуисано, значи о тим цивилима говорим, а не уопштено о свим цивилима, да ли су то вече значи, имате ратни дневник тамо 479 задњи број, па можете прочитати? Значи то је, а Ви сте иначе изјавили да сте били сведок тог догађаја, то је транскрипт од 16.03., 27 ред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, господине Вујовићу 19.11., 14 сати је приблешка да је команди оперативне групе Југ јављено да су усташке власти одбиле да приме.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не, имате 479, 18-ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конвој од 16 аутобуса са цивилима који је упућен у групама, исти су враћени у зону одговорности.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ОГ Југ.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Нисте разумели, ово је 479 од 18.11.'91. у 14 часова и 14 и 30 и 16.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од ког?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Од 18.11., значи 479, помиње се да је извучено 3 до 4 хиљаде људи. Значи то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Моторних возила у 14,30 упућена група моторних возила, аутобуса за евакуацију становништва и усташких јединица које су се предале, у 16 отпочела евакуација становништва из ослобођеног дела Вуковара.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи група која је преговарала са усташким.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је 18.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Тако почиње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је 18.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи 479, 14 часова, значи трећи пасус, «група која је преговарала са усташким снагама на Митници известила је да се извукло 3 до 4 хиљаде људи и да треба регулисати њихов превоз и извлачење» и тако даље. 479 значи овај ратни дневник, то је трећи пасус, трећа ова мала. Јесте пронашли?

Почиње: «Група која је преговарала са усташким».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искрено да Вам кажем, не знам ни шта Вам је 479.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја и не знам какве су Вам то бројке прво?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па задња три броја 479.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је ове ознаке да, то је као документа горе.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Серијски број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је 20.11., 19.11., ево има кажем то.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ма не, не 18.11. у 14 часова, 479, 02935479 то је серијски број значи у ратном дневнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У 14 сати.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: У 14 часова, значи 18.11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: «Група која је значи преговарала са усташким снагама на Митници».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Известила да се извукла 3-4 хиљаде људи и да треба регулисати њихов».

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: «Превоз и извлачење».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Превоз и извлачење».

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Командант ОГ Југ је наредио да се упуте ваљда моторна возила и аутобуси ради евакуације» и тако даље, то је у 14 сати.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да. Онда испод тога имате у 14,30 да су послали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, то смо сад читали у 16 отпочела евакуација и сад је ваше питање пошто се 19., али се наводи сад под 19. датумом.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не, погледајте онда шта, ја би се позвао, значи то је сад једно касније онда, онда имамо од Гавриловић Мирка можете то погледати, то је само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, шта је питање за сведока сад?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи шта је са тим аутобусима пошто имамо изјаве разне, ја вам могу рећи који су то транскрипти где аутобуси пролазе преко Овчаре и иду значи, извлаче се значи цивили исти тај дан када се и Митнички батаљон предао. Они преко Овчаре значи камионима, личним возилима што су долазили, који су долазили личним улазили су у аутобусе и транспортовани су за Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Е сад, да ли је то тај аутобус, значи ти аутобуси који су ишли да ли су они тад враћени одмах са прелаза, значи то вече 18., на 19., ти Митнички аутобуси?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате тако што?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па ја сам одговорио, не знам како су се вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то ти аутобуси?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па претпостављам да јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви претпостављате да јесу?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па они су се вратили, значи са прелаза и овај део тамо према, од Нуштара, како, вероватно са возилима с којима су и кренули.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи у ствари не знате конретно ништа. А да ли знате можда да ли су се враћали неки аутобуси, да ли су по повратку значи који су упућени у Жупању да ли су се вратили у «Модатекс», «Велепромет» или тако нешто? Знате где је «Модатекс», не знате?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Оно што је требало предати хрватским властима, било да су у питању болесни, рањени, жене, заробљеници то сам већ дао једну изјаву, требали су да иду за Сремску Митровицу, они су се вратили али ја сад са овог места као сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас пита Вујовић, јесу ли ти што су се вратили да ли су смештени на «Модатексу», «Велепромету»?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Овчари или било где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овчари?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, да, они чим нису, они су смештени сигурно тамо одакле су кренули, значи одакле су их узели да превезу, да предају хрватским властима, тамо су се и вратили. У Негославцима се нису задржавали, у том Берку где је позадина била нису се задржавали.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи питање, ако су кренули са Овчаре, на Овчару су враћени или ако су кренули са Велепромета на Велепромет су враћени?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Претпостављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако немате сигурних сазнања у том смислу онда реците управо то, не знам, него могу само да претпостављам.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Вероватно у дневнику серијски број, задња три броја ћу само читати 478, 479, од 18.11., па каже у 01,49-45 има наредба, каже у 01,25 и 01,35 часова јавио се из болнице Марин Видић председник Владе Хрватске за

Вуковар и тражио разговор са потпуковником Мркшићем и има ово у 09,45 часова пуковник Мркшић је разговарао са повереником ХДЗ Вуковар, значи односи се на Марина Видића и завршено је безусловном предајом, да ли сте пронашли то можда, значи 47-8.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да. Шта је питање?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: И питање је: Да ли сведок зна где је пуковник Мркшић обавио разговор са Марином Видићем Били и да ли је сведок видео Марина Видића Билог?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: А не, не. Значи, у ратни дневник је тачно уписано. Разговор је вођен телефонским путем.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, али где је вођен разговор, то је питање, да ли у Негославцима или?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Командант са командног места, Марин Видић не знам одакле је звао, одакле, како су они то комуницирали не знам стварно.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја слабо чујем овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, овде не стоји да је то телефоном било?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не стоји, само обављен разговор, а ово друго у 09.40 само јавио се Марин Видић.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Јавио се телефоном, другачије није могло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем не стоји као констатација у дневнику да је тај разговор обављен телефонским путем, него само да је обављен разговор.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, а ја сад могу да потврдим да јесте телефонским.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да то је у, разговор из болнице, каже налази се у болници то је први али у 09,45 часова командат ОГ Југ разговарао са председником.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Каже разговарао, значи где, да ли сведок зна?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: телефоном је разговарао.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи телефоном?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: То је сигурно, то могу да потврдим.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: То је оно прво што је, за ово друго не знате значи, то знате у току ноћи?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Видић није долазио нити је Мркшић ишао са командног места тако да.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: За прво знате да је телефоном а ову другу значи не знате где је у 09,45, или знате?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Ово ноћу кад је било у колко то пише тако у један и нешто?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, то се јавио из болнице.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Мислим да сам чак био и присутан да је ипак, мислим, телефоном је сигурно.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А у 09,45 ујутру да ли знате где је тад обављен разговор?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: То је већ онда 19-ти.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не то је 18.ујутру у један сат се јавио.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: А да јесте, 18 у један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је 18. у 09,45?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А онда поново је обавио разговор у 09,45, каже у 09,45 часова командант ОГ југ разговарао са председником ХДЗ-а за Вуковар?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не, личним контактом није.

- ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Око услова за предају?
- СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Личним контактом није. Једина могућа варијанта тог разговора је телефоном била, друго ништа.
- ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имате ли још питања?
- ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Молим?
- ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још питања господине?
- ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, да. Сведок каже да је наређење за евакуацију лично писао после разговора са пуковником Мркшићем, после разговора пуковника Мркшића са Весном Босанац, пардон, значи после разговора пуковника Мркшића са Весном Босанац, па је питање, где је пуковник Мркшић обавио разговор са Весном Босанац и да ли је наредбу о евакуацији писао исти тај дан или кад се приступило евакуацији откуцао, или кад се приступило уствари евакуацији од тог куцања, тај дан или неки други дан и од разговора са Весном Босанац кад је то било, пошто сведок не може да се определи за датуме. Значи, од разговора са Весном Босанац, када је куцао наредбу о евакуацији, да ли тај дан или сутрадан?
- ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите?
- СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Јел могу да одговорим?
- ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.
- СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: 19. увече, значи после како смо ми то назвали ослобађање болнице негде.
- ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А у односу на разговор са Весном Босанац?
- СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: 19, увече је Весна Босанац била на командном месту у Негославцима и обавила је разговор са Мркшићем. После тог разговора уследила је интервенција команданта Мркшића према претпостављеној команди да се регулише наредбом то питање евакуације и да се учини помоћ у том послу. Ја сам писао ту наредбу на основу Мркшићевих усмерења после разговора са Весном Босанац, да ли у току ноћи 19 на 20 или можда ујутру, и у тој наредби сам регулисао оно што ми је речено, није то конкретно било ни по носиоцима, ни та сама техника евакуације. Ту ја наредбу касније никад нисам видео али знам сигурно да сам је писао и да је настала на основу договора између Мркшића и Весне Босанац и како ми је командант издиктирао тако сам писао.
- ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: У односу на долазак Сајруса Венса када је сведок видео Весну Босанац у команди у Негославцима, у односу на долазак Сајруса Венса, тај дан, дан пре, дан после, ту ноћ, прошлу ноћ, претходну ноћ у односу на долазак Сајруса Венса? Да ли сведок зна кад је Сајрус Венс био у Негославцима?
- СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па био је, у 10 сати је био.
- ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је разговор са Весном Босанац обављен пре тога?
- СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не, после.
- ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Молим?
- СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: После, значи прво је био Сајрус Венс па онда Весна Босанац, конкретно у команди, а вероватно су се они чули и телефоном, командат и Весна Босанац су комуницирали.
- ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А у односу на долазак Сајруса Венса, кад је ЈНА заузела болницу?
- СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Са Сајрусом Венсом је састанак био у 10 сати ту постоји и.
- ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи, кад је заузета?
- ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је заузета болница?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па то је питање тако, у поподневним часовима 19-тог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 19-ог у поподневним сатима?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, тако је и наређење стигло 18. од претпостављене команде у коме је дат задатак команданту да се болница заузме.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Нисам разумео, да ли је сведок видео уште Марина Видића-Билог, тамо у Негославцима?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не, њега не.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сведок каже да је пронашао своју радну бележницу у којој је био уписан 19.11. као датум кад се одржао састанак Владе Славоније-Барање и Западног Срема па је питање где се она сада налази и да ли би се иста могла доставити суду на увид?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па ја знам где се налази, налази се у архиву од прошле године кад је гардијска бригада предала комплетну документацију, та бележница је у оном архиву.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи није у Хагу него је ту?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па у Хагу је нисам видео, вероватно је у архиву.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сведок је рекао да су добровољци у Вуковару остали све до краја и поменуо је 18.11, па је питање шта значи то до краја и кад је био крај у Вуковару? То је Дозет поставио питање па се онда прекинуо, да ли сте разумели можда питање, рекли сте да су добровољци из Вуковара остали све до краја и поменуо је 18.11, па је питање шта то значи крај и кад је био крај у Вуковару?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Колико се сећам судија Крстајић ми је поставио то питање. Овом предајом хрватских снага на Митници, дошло се до закључка да је завршен посао око Вуковара и следило је планирање и предаја те зоне одговорности неког другој јединици. Тад су почеле и те припремне радње да се преда 80. бригади, 80-те бригаде, ал то не значи, то је значи то после тога у припреми да се то коначно заврши, значи да се преузме зона одговорности, у неком наређењу или неком извештају према претпостављеној команди тачно стоји кад је зона одговорности предата команди 80-те бригаде, али сад не могу да се сетим када.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па то мислим, да ли сведок зна кад је тај крај, да ли је то крај значи 18-ти или неки други датум?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: 18-ог само знам да су почеле припремне радње неке јединице да се претпочине 80-тој бригади које су биле у саставу гардијске бригаде, и ове придодате јединице. Коначна наредба да се зона одговорности преузме односно да се од стране оперативне групе Југ преда 80-тој бригади је ту негде око 20-ог има тај документ негде, господине судија, не могу да се сетим тачно када.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: У вези доласка припадника КОС-а у Негославце, сведок је изјавио Мркшић је њих примио и био сам с њим у сали чак их није пунудио ни кафом, питао их је због чега су дошли, па је питање, пошто је сведок рекао да је био присутан, кад су дошли органи безбедности из Београда, пошто се да закључити да Мркшић није знао због чега су исти дошли, да ли је сведоку Мркшић нешто рекао као на пример, зашто ме нико није информисао о њиховом доласку или је можда спавао па га нисте будили, због његовог одмора?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде сад да не сугеришемо превише.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не, ја мислим да тако нешто одговорио, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не нудимо превише могућих одговора. Разумели сте питање?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Зашто није имао ту информацију?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Посао који је Мркшић радио и тражио званичним путем помоћ од претпостављене команде, тачно је тражио логистичку подршку са аутобусима, представнике више команде, вишег нивоа представнике, појавили су се ту неки органи безбедности, по мени су хтели да виде каква је ситуација на терену а Мркшић је очекивао да они преузму сад то питање одговорности око, заједно са позадинским органима око евакуације, око транспорта, око тог посла предаје према хрватским снагама и тако даље и да изврше ту селекцију коју сам и прошли пут поменуо за оне којима треба судити у Митровици и на оне које треба предати хрватској власти.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сведок није разумео питање.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Колико ја знам он није нешто конкретно с њима преговарао, они су му рекли дошли смо да видимо ситуацију на терену, он је једноставно рекао ако сте дошли онда идите на терен, а терен је био горе.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сведок није разумео питање. Ја сам питао, да ли је можда пуковник Мркшић рекао због чега нисам информисан о њиховом доласку, Вама да ли је рекао или некеме из команде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не можемо тако.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не, не, није.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, мислио сам можда је леко човек спават, можда је касно било па сте га пробудили, да ли се можете тога сетити?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дал то сведок уопште може да зна?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па мислим, можда се сећа пошто је био присутан, да ли је командант спавао па га нису будили, да ли се сећате тога можда?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па да Вујовићу, па ево ја ћу да одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли команди најављен долазак те групе?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Пошто каже тамо, није их понудио ни кафом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је најављен долазак те групе безбедњака?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Колико знам, није. Он је једноставно био затечен и глава му је била пуна брига, ако тако могу да се изразим.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Знам него тамо пише понудио их је кафом, није их понудио ни кафом, што подразумева да су у раним јутарњим часовима дошли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мора то да подразумева.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па не у јутарњим, увече су дошли, пише ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Увече су дошли.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: У односу на предају Митничког батаљона, када су дошли органи безбедности који су послани ССНО у односу на предају Митничког батаљона?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па тај Митнички батаљон се предао 18.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па пише у ратном дневнику, сигурно је.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па добро, ја знам да пише у ратном дневнику али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пише, него пита Вас Вујовић?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не могу да се сетим кад су они дошли, они су дошли увече, па 19.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је ово да ли су дошли пре предаје Митничког батаљона или после?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: После.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А у односу на долазак Сајруса Венса, сећате се тога, кад је онда орган безбедности дошао, ти органи?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Исто после.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сведок каже да је у болници било лица под оружјем. Кад је он имао ту информацију, пре ослобођења града или после ослобођења града?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: И пре и после.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: И пре и после?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: У извештајима команданата, потчињених команданту, су биле да у болници има и да се из болнице пуцало.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Пошто је пре ослобођења града 80-та моторизована бригада из Крагујевца имала информацију колико је приближно или тачно бројчано припадника Збора народне гарде и МУП-а под оружјем у болници, да ли је ту информацију имала у команди ОГ Југ, значи приближно, тачније да кажем ако могу да прочитам шта пише?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу, немојте правити приликом постављања питања немојте правити уводе типа пошто је 80-та моторизована бригада имала информације онда да ли је те информације имала и гардијска, немојте, то мало вуче на неке сугестије сведоку, него поставите питање типа да ли сте имали те информације или нисте.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Извињавам се, да ли је имала тачан податак из болнице колико је било заробљеника, тачан или приближно тачан, колико је припадника Збора народне гарде у болници?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Добро, можда су неки органи команде имали податак, ја нисам као оперативац.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли сведок зна Александра Васиљевића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Александра Васиљевића?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Ако мислите на?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Начелника?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелник управе за безбедност?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Начелника управе безбедности, њега сам видео овако, нисам га у Вуковару видео тада него раније.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: У Негославцима да ли га је виђао значи, то не. У Негославцима да ли је сведок виђао Александра?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не, нисам га видео.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: У ратном дневнику серијски број 482 од 22.11. у осам часова пише да је начелник штаба ОГ Југ одржао састанак са екипом за идентификацију погинулих, да ли је то екипа на челу са доктором Станковићем, да ли се сведок сећа? Не знам да ли је сведок разумео питање?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Разумео сам.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је то та екипа?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: То је била екипа са ВМА, да ли је био Станковић, не знам.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, а да ли сведок зна Алимпић Мирослава, истражног судију у Новом Саду?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Пошто се у ратном дневнику наводе разни називи јединица са конкретним задацима као што су упућивање јединица, претпочињавања, примопредаје дужности, извлачење дела снага, обезбеђење бока, ватрене подршке и разна дејства, размештај на одређене правце и држање истих као интервенција на одређене и угрожене правце, а те јединице су веће или мање формације различитих јединица ЈНА, територијалних одбрана из Србије, па се чак помињу и добровољци из Србије, питање би гласило: како сведок објашњава то да се нигде не помиње како он каже одред ТО Петрова Гора а исто тако ни ТО Вуковара? Да ли је он имао ту информацију или да ли му је неко није дао или он није хтео да унесе информацију, нешто значи, да ли није сматрао битно или нешто да одговори у вези тога, зашто ТО Петрове Горе нема у, из ког разлога кад има и мањих формација, тачније речено?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како нема, како мислите нема?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Нема евидентирано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: ТО Петрове Горе нема у ратном дневнику, нигде није наведена као јединица?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Јел могу да одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пробајте одговорити.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Вујовићу, одред ТО Петрова Гора је одмах ушао у састав јуришног одреда 1. Командант јуришног одреда 1 је извештавао команданта о ситуацији, стању, развоју борбених дејстава и оно како је он извештавао то је уписивано. Зашто ту није поменут понекад одред Територијалне одбране Петрова Гора, то је сигурно због тога што је командант јуришног одреда 1 руководио борбеним дејствима и према његовим одлукама сте радили, та документација вероватно постоји и то је то.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Пошто има 40 добровољаца заједно са ЈОД два и тако даље, два вода, евидентирано у ратним дневницима, значи немате објашњења у вези тога зашто нема? Мислим ово како је, шире објашњење, добро.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па исто ти добровољци који су стизали, стизали су у зону одговорности јуришног одреда 1.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А због чега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу ако се сећате сведок је говорио о 500-700 људи ТО Петрова Гора?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, да, и ја кажем ТО Петрове Горе уопште нема а има 40 добровољаца евидентирано са ЈОД два заједно, значи то се ради, ратни дневник, серијски број 446 од 04.10. у 14,30 и исто тако 463 од 16.10. у десет часова где се евидентира да је ЈОД два са 40 добровољаца па има ту још низ, да вам не читам све, у ратном дневнику где се воде, два вода, па чета војне полиције, па вод војне полиције, а нигде нема ТО Петрова Гора, где је сведок рекао да мисли да је 700 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, то су Ваши коментари, немојте, сад да питамо нешто сведока.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не, па мислим да ми одговори због чега, из ког разлога није то евидентирано, због чега је то небитно толко?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Како да се сетим Вујовићу, али јуришни одред 1, то је била компактна целина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Трифуновићу, чули смо Ваше објашњење на ту тему.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сад ово исто има, али то морам прочитати пошто се у ратном дневнику помињу мобилизације дела јединице ТО Општине Вуковар и додаје се значај мобилизацији те бројном стању од 79 лица и то чак из четири јединице ТО села Општине Вуковар, како сведок објашњава да се једном једином речју не помиње ТО Петрова Гора?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Молим Вас ово је нешто друго, говори се значи о мобилизацији, само мало, говори се о мобилизацији ТО Берак, Јанковци, Мирковци, Топојевци, Негославци, то је ратни дневник серијски број 468, говори се о мобилизацији Територијалних одбрана села који су Општина Вуковар, кажу јединице Територијалне одбране, какве су то јединице, пошто су у питању села Општине Вуковар, ко је формирао те јединице уопште, какве су то јединице и којег су бројног стања кад се из четири јединице одазвало чак 79 људи, значи какве су то јединице Територијалне одбране тих села?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како какве су то, формацијски какве су?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Какве су то формацијски?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У смислу формације?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Формацијски, да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Формацијске величине?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Или су то такозване?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете одговорити на то питање?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, у неком каснијем развоју ситуације овај део, тамо Петрова Гора и тај јуришни одред, стабилна је ситуација касније, су стизали извештаји са Митнице од команданта јуришног одреда 3, и команданта јуришног одреда 2, да нема довољно снага а да се по Негославцима и околним селима шетају људи и онда је извршена мобилизација по наређењу команданта. Формирана су одељења, највећа формација је била вод, и они су у том периоду, не знам тачно када, упућивани у та два јуришна одреда. Значи, овај јуришни одред 1, о коме Вујовић говори, није упућивано са тог простора ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то је одговор на питање Ваше Вујовићу.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, вратићу се поново на то само нешто слично. Да ли су мештани, такозвани територијалци, били у другим јуришним одредима осим у првом код мајора Тешића, шта ја знам, на Велепромету, касарни, значи то је други јуришни, трећи јуришни одред, да ли су били и у другим или само код мајора Тешића?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Ако сам добро разумео питање, ево сад сам већ одговорио.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Мештани, такозвани територијалци?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, мештани, такозвани територијалци из села из околине Вуковара су били упућивани у јуришни одред три.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: То знаш, е то је, па одговорио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А из Вуковара?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Из Вуковара, значи мештани града Вуковара, да ли су били?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су били и у другим јуришним одредима један и два, били су један, да ли су били у два и три?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Е тога се не сећам, сећам се само овог дела око Негославаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су били у првом?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да је вршена мобилизација њих а питање је команданата тих јуришних одреда да ли су они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, уколико се сећате наравно?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Вршили мобилизацију на свом, у својој зони одговорности.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ратни дневник серијски број 463, од 16.10.'91., у 23,55, каже стигло је наређење прве војне области, строго пов., број 161482/29 од 16.10. који регулише формирање команде војног одсека или војних одсека у Источној Славонији-Барањи и Западног Срема, да ли сведок зна да ли у том наређењу стоји да се у те војне одсеке мора укључити и референт за моб.послове Територијалне одбране Општине Источна Славонија-Барања и Западног Срема?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорите брзо господине Вујивићу, шта да ли је?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је у том наредби, да ли стоји да се мора укључити и неки референт за мобилизацијске послове из Општина Источне Славоније-Барање и Западног Срема, из Територијалних одбрана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добро што је то сад?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Битно је, одмах да Вам појасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Битно?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: То је сведоку јасно због чега ниједна, значи свака јединица по мобилизацији, Секретаријат народне одбране у оно време мобилише војне обвезнике и распоређује их по јединицама, по мобилизацији и распоређивању војних обвезника у ратне јединице, ратне јединице, свака има свог референта за моб. послове и врши мобилизацију сама своје јединице, не ослања се на позиве Секретаријата народне одбране, па ја питам, пошто се овде мобилишу јединице Територијалне одбране села, да ли је у тој наредби, да ли стоји или да ли је, да поједноставимо, код тих референата за моб. послове, који су мобилисали касније што стоји овде, да ли је код вас био неки референт за моб. послове од мештана града Вуковара или Јакшић, значи ко је био информисан о томе како се мобилишу те јединице територијалних одбрана јер се спомињу да се врши мобилизација Територијалних одбрана села, разумете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи ту мобилизацију може да врши само референт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад сам Вас разумео.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Те јединице.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, прво то наређење је сигурно стигло чим је уписано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Евидентирано је?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Евидентирано у ратном дневнику, о садржају тог наређења стварно не знам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ал Вас пита Вујовић ово, да ли је било при Вама некога ко је био испред тих људи, тих јединица референт за мобилизацијске послове?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи, из Територијалне одбране?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Конкретно у Вуковару није у саставу гардијске бригаде, јер је тај посао завршен у Београду пре поласка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него везано за мобилизацију ових територијалних јединица по овим селима?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: По овим селима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па био је вероватно неки референт, заставник можда је одређен од стране команданта морао је неко бити за тај посао, то Вујовић добро зна. Значи, да би се извршила мобилизација морао је неко бити одређен, како је то наредбом регулисано, да ли неко са простора или неко из регуларне јединице ЈНА, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја сам сад, пола сам чуо пола нисам али нема везе. Видећу у транскриптима, сад ми није само јасно, значи није тамо било референта из Територијалне одбране?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: У команди гардијске.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: У команди не, значи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него кажемо морао је бити неко.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А да ли је неког информисао из, значи од референата за моб.послова у команди, да ли је неког, или је начелника како се зове, да ли је неко информисао Јакшића Душана или мене у вези те мобилизације јер ипак се осипају јединице и ред је да неко зна где су делови тих јединица, односно војни обвезници, да знаш чиме остаје располагати?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако то сведок зна?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не, то не знам. Ја сам био оперативац, начелник штаба је пуно посла у том домену требао да ради, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро чули смо.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Иако је сведок већ рекао да је територијалц, термин који су сви користили на ратишту могу да прочитам где је Дозет поставио питање да ли се слаже шта је такозвана Територијална одбрана, да ли да цитирам то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је Ваше питање, немојте цитирати туђа питања.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, ту се потврдило и казивање Кијановић Богољуба који је био у Вуковару као орган безбедности, да ли се у оно време, уствари ратних дешавања у Вуковару '91. године, користио уопштени назив територијалац као термин за све мештане, то јест становнике града и села, који су били под оружјем и који су остали да бране своја огњишта и породице и за све оне који су се накнадно вратили у своја места и прикључили разним јединицама, значи о мештанима који су се наоружали и остали су да бране своје, да ли је то уопштени назив био територијалац за све у оно време, да ли су те људе звали територијалцима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су територијалци по Вам из тог времена то је питање?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, у званичним документима и одлукама, наређењима тај термин не постоји.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не говорим о званичном.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Сваки од официра било ког нивоа је користио тај израз у комуникацији између себе а кад се издају наређења постављају наређења активно, дају задаци, онда се конкретно значи мора формацијски дефинисати вод територијалне одбране, одељење територијалне одбране, чета територијалне одбране, одред територијалне одбране, а термин се свуда провејавао тај, територијалци, то да, то смо сви.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: То мислим, значи за те мештане који су били под оружјем?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, то јесте, али званично није, ниједан акт није могао бити написан.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па ја сам питао за такозване, значи такозвану територијалну одбрану или територијалце, нисам по званичним документима?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, добро, јесте, провејавало је тога, да.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Који сам чин имао тада кад ме је сведок видео два пута, пошто сведок?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Видео сам те три пута.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Три пута?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Прво кад смо били на извиђању, тога се нисам сетио прошли пут да кажем судији, видео сам те једном кад си реферисао Мркшићу, по неким ситним проблемима и трећи пут кад си кренуо за Београд, овако те лично, знаш и сам, нисам познавао, стекао сам утисак да си отресит и добар командант, реалан, уосталом.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Извињавам се а где сам то реферисао пуковнику Мркшићу?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: У сали.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: У команди?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, не на званичном реферисању него.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, а који сам чин онда имао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је питање, да ли је имао неки чин Вујовић тада и ако јесте који?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неки чин?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или, не знате?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не знам јер и старешине су тамо скидале чинове па тако да, те ознаке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: На раменима тако да и ја нисам имао ни један чин, не знам који је Вујовић имао.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, сведок је рекао да сам био официр, зато сам поставио питање, али добро. Да ли у наредби стоји да ме пуковник Мркшић поставља за команданта штаба или за команданта јединице Територијалне одбране Вуковара?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Сећам се, то могу одмах да кажем. Не за команданта штаба него за команданта ТО Вуковар, ако то сад некако може правилски да се разграничи.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сведок је рекао да тачно зна где се налази командно место команданта одреда Територијалне одбране и да је то кућа која је имала подрумске просторије па је питање да ли се сведок сећа још неких просторија осим подрума?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па не, то сам ја рекао судији кад сам са Тешићем обилазио положаје, показао ми је. Нисам ни улазио у ту кућу. Показао ми је где је командно место одреда То.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, зато ево могу цитирати како је сведок рекао, каже «знам тачно где се налази командно место», то је значи транскрипт 16.03.2007., страна 41, реч 6 до 41, «знам тачно где се налази командно место команданта одреда ТО», па онда каже «на Петровој Гори близу команданта јуришног одреда то је била кућа», па каже «шта је та кућа имала, да ли подрумске просторије» и тако даље, и онда, зато кажем да ли зна сведок још, да ли сте пронашли то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да није био тамо.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Е то је на крају, а прво је рекао да има подрумске просторије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, шта је та кућа, не, не, он се сам пита шта је та кућа имала, да ли подрумске просторије и тако даље. Дакле није то господине Вујовићу, а мада примећујем да можете ово основано закључивати и на други начин јер није стављен знак питања овде у транскриптима.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, у реду. Какву сам униформу носио онај дан кад сам ишао код генерала Кадијевића - СМБ или маскирну, да ли се сећа сведок?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Мислим да си добио ову шарену први пут, мислим, пошто су остале старешине из команде које су ишле, ти знаш са ким си све ишао, добиле дан прије тога, мислим да си и ти добио.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Тај дан кад сам ишао код генерала Кадијевића да ли сам имао нешто специфично на капи, на џепу униформе, односно на униформи, то јест да ли сам имао нешто специфично на себи, што је било уочљиво?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи ни на џепу униформе, ништа?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па не Вујовићу.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Нешто специфично на себи да ли сам имао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је, или боље овако?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па најмање сам тебе гледао тамо, гледао сам Тешића како, па гледао неке друге ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да овако преформулишемо, да ли је господин Вујовић када био на било који начин специфичан по свом изгледу тај дан?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа посебно?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Ништа посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је истина да је пола Вуковара било у зони одговорности оперативне групе југа, пола у зони одговорности опг севера?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Замолио бих те да поновиш питање?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је истина да је пола Вуковара било у зони одговорности оперативне групе југ а пола у оперативној групи север, у зони одговорности?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: До реке Вуке је била зона одговорности оперативне групе југ, а преко реке, укључујући и болницу, а преко Вуке је била зона одговорности оперативне групе север, који су територијалци тамо били или који су овде, односно припадници Територијалне одбране, не знам.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ко је командант оперативне групе север био у оно време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако се сећате?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па био је генерал овај што је погинуо Трпињској цести, да ли је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Биочевећ?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Биочевећ је био командант Територијалне одбране Војводине. Не знам, не знам ко је.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Пре него што поставим питање направићу један кратки увод како би код сведока могли да проверите истинитост мог казивања, пошто је уопштено зона одговорности оперативне групе југ била већа од зоне одговорности оперативне групе север, односно уопштено зона одговорности оперативне групе севера била је већа од зоне одговорности оперативне групе југ. Исти је случај ако гледамо зоне одговорности и подручја Општине Вуковара, ако гледамо само град Вуковар и онда је већа зона одговорности оперативне групе север

од оперативне групе југ, гледајући градске месне заједнице, месне заједнице град Вуковара. Оперативна група север су покривале седам месних заједница док ОГ југ, покрива само четири месне заједнице па чак и преласком Вуке и уласком у зону одговорности оперативне групе север, односно у две половичне месне заједнице града Вуковара од стране ОГ југ, опет је зона одговорности ОГ север покривала већу половину града, већу површину града, то јест пет плус две месне половичне, две плус две половичне, а оперативна група југ четири плус две, а осим тога генерал Андрија Биочевевић који је био командант имао је већи чин него пуковник Мркшић, па је питање: да ли је пуковник Мркшић могао да нареди генералу Андрији Биочевевићу да јединице Територијалне одбране Вуковар падају под моју команду јер ме је пуковник Мркшић поставио за команданта и у његовој зони одговорности Територијалне одбране Вуковар и да сам ја командант јединице Територијалне одбране Вуковар и у његовој зони, јер сам ја и тамо командант разумете, да ли је могао пуковник Мркшић да нареди генералу Биочевевићу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро он је рекао о томе, он је рекао о томе да ли је Мркшић то могао да уради или не.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Оно је да ли је могао да уради, а да ли је могао наредити генералу Биочевевићу да сам ја командант ТО у његовој зони одговорности?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Није могао.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па то мислим, само то.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Као што није могао, рекао сам судији, да те постави за команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Како би сведок могао да одговори на једно питање а уједно и да објасни и нека своја казивања која су у супротности са материјалним доказима а уједно и ради подсећања на онај период даћу мали коментар уз предочавање одређених докумената и списка. Везано за наредбу о постављењу за команданта ТО Вуковар сведоку је постављено питање да ли се сећа да ли је тако што уписао у ратни дневник или у оперативни па је сведок рекао, цитирам «мислим да нисам, није било потребе да се уписује наша наређења у ратни дневник». Да је ово његово казивање у супротности са оним што стоји у ратном дневнику а што је сведок иначе лично писао навешћу само три примера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, већ смо неке и прочитали, не морате.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не, ово је нешто друго, ратни дневник серијски број 444 од 06.10. у четири сата и четрдесет пет минута стоји, да је за обављање једног задатка наредбом команданта пуковника Милета Мркшића одређен мајор Гојковић Братислав, а ова наредба се не може упоредити са важећом наредбом о постављењу команданта Територијалне одбране Вуковар, али је иста ипак заведена, то је једна, само ћу три нећу дужити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема потребе господине Вујовићу, то јесте тако.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Тако је и за Лукића исто и тако даље. Ево онда, надаље на Ваше питање као председника већа да ли би наредба Мркшића та од 20-ог да ли би она требала да буде евидентирана у ратном дневнику сведок је одговорио па заслужује пажњу, углавном су евидентирани сви кључни догађаји до 21-ог. Већ 22-ог, нису евидентирани зато што се оперативно одељење бавило другим пословима. Е сад је питање, због наведених разлога и разлога што никада нисам видео, што ја никада нисам видео ту наредбу, нити сам чуо да постоји да је икада и постојала о мом постављењу за команданта Територијалне одбране Вуковар од стране пуковника Мркшића из разлога што таква наредба не постоји, није заведена у ратни дневник а задњи унешен податак је 22.11. у осам часова, питање би гласило да ли је

могуће да је сведок ту наредбу куцао 22. 23. или 24. када се више нису уносили подаци у ратни дневник због других обавеза па из тог разлога иста није заведена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сведок је рекао кад је то радио, ево и данас је то поновио, али, ево дозвољавам Вам да.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Могу само још један моменат да убацим пошто сам ја предалагао сведоке да је био командант Територијалне одбране за Славонију-Барању и Западни Срем, покојни Баца, рекао сам 22. и 23. и предложио сам да буду, овде сведок спомиње на неком састанку да је било договора, говора око смене Јакшића и постављењу мене. Пошто сви знамо да ја нисам био на том састанку, нит сам знао да је постојала у оно време Влада и нико није рекао да сам ја био на том састанку једино где сам био на којем састанку Јакшић и ја то је кад је покојни Баца био, а то је 22. 23. и чак мислим да је онда пуковник Мркшић и Шљиванчанин да су обилазили јединице и да су чак дошли кад је тај био састанак и нешто су рекли у вези мене, да није онда он обавио, зато питам, да ли је можда 22. 23. пошто спомиње састанак неки, да ли је то могуће да је било 22. или 23, па да је он онда на основу тога што је покојни Баца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватите ово као одређене тврдње, господине Трифуновићу, схватите ово као тврдње господина Вујовића у једном другом смислу и наравно питање везано за Ваше казивање како је та наредба била 20. и Ви понављате како сте сигурни да је то било 20-ог?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, није никако било могуће да буде касније, јер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто кад је гардијска бригада до 24.тамо?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па господине судија, било је питање хоће ли бити то до 20. или до 24. или можда, одлуку је доносио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него значи то је неспорно да је гардијска бригада у Вуковару била до 24-ог, па Вас ја питам због чега је немогуће да је то било после 20-ог?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Немогуће зато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било би немогуће по мени да је то било 25. 26. јер се гардијска бригада већ вратила у Београд?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Мислим да сам и јасно и прошли пут одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па због тога?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Пре поласка генерала Мркшића на реферисање мени је наређено да се та наредба напише, значи дан пре. То је значи 20-ог сигурно, нема дилеме, јер је то већ било, 19. је евакуисана болница, 20. то већ треба нешто почет се регулисати. Само је истина да није било наређење претпостављене команде да се Вујовић поставља. Због чега је Мркшић одлучио да то буде Мирољуб Вујовић ја сам се питао али нисам коментарисао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не то, него нас ово занима на основу чега Ви тврдите да је то било баш 20. и да је то сигурно било 20., Ви кажете да је то било уочи његовог одласка на реферисање?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мркшићевог?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На које реферисање мислите, да ли мислите на тај пријем сутра 21. код Кадијевића?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: 21. кад је требао да крене, вероватно је 20. уствари Вујовић је 20. или 21. био код њега, углавном дан прије његовог одласка ми је наредио да то наређење напишем.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Пошто сведок каже да сам био у зони одговорности пуковника Мркшића а уједно и потчињен пуковнику Мркшићу да ли би сведок куцао наредбу и да ли би та наредба била валидна да ме је пуковник Мркшић поставио за председника СФРЈ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли по војним прописима сведок сме да ради послове који нису у његовој надлежности и да ли сме да одбије наредбу која није у опису његовог посла а уопште није у надлежности његовог претпостављеног? Да ли сведок сме значи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите, кажите.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Ако сте наредбу добили Вујовићу, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не то.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви можете да радите послове који су ван описа Вашег радног места што би рекли?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете одбити наредбу команданта иако се то не тиче Ваших функционалних ингеренција у оквиру дате формације?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не, ниједну команду која не представља кривично дело, ниједан задатак ни наређење које.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иако то није функционално Ваша надлежност, Ваше задужење?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, тако је.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сад нисам разумео шта, сме или не сме да одбије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сме да одбије, само услов да није кривично дело.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи добро сам поставио питање, да ме је поставио за председника СФРЈ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Која је разлика између ратног и тактичко-оперативног дневника, да ли се исти подаци уносе и у један, односно зашто се воде два дневника?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, зашто се воде два дневника један је ратни, један је тактичко-оперативни? Која је разлика између та два дневника, водили сте и један и други?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Овај оперативни је мало вођен јер је такав ток дејстава био да је то комплетно у целој операцији су се одвијала нека дејства, нека операција, тактичке радње, у ратни дневник се уноси оно што је везано за борбу, за конкретну операцију за сва та дешавања у току операције а овај оперативно-тактички у њега би се уносила сва ова акта која су уношена у ратни дневник, можда то није професионално и урађено, ја сам то и рекао на једном месту, то би требало бити одвојено па та наређења која су пристизала, која се водила у оперативно-тактичком делу а ово што се дешава у зони борбених дејстава се води у ратном дневнику, пошто смо ми имали и канцеларију општих послова која је водила деловодник то још трећи неки докуменат, који овде није поменут, у делу, тај деловодник су увођена сва та акта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сва акта, добро.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: И то је тај докуменат у коме се тачно може видети шта је све стизало, који су извештаји стизали али извештаји писаним путем заведени, е пошто није увек ишао извештај од команданта јуришног одреда 1, где је Вујовић био писаним путем, он кад нешто извести за сходно је да се упише у тај ратни дневник и то смо и урадили. А да појасним оно што је питао Вујовић, како

нешто је уписано нешто није уписано. Ратни дневник је вођен коректно, за сва сазнања која су постојала међутим, да ли то ја уписивао, да ли неко од мојих референата увек је то било на основу извештаја некога, неког команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То разумем.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Неког који је контролисао јединице из команде, и каже Трифуновићу десило се то, упишите то, и то се упише и командант то после увече види и познаје ситуацију, јер није у стању да прима информације све те које стижу, само важније је примао директно а ово остало погледа у ратни дневник види шта се дешавало и то је то.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли ратни дневник пре него што га је задужио оперативни орган, односно лице које га води мора бити оверено печатом јединице која га води и да ли свака страна мора да буде нумерисана серијским бројем или бар оверена печатом јединице за који се води исти?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, да, па мора, то да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте прошли пут видели овај дневник и рекли сте нам, потврдили сте нам да сте то Ви водили, да сте Ви уносили податке у њега?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Како је изгледао ратни дневник који је задужио сведок, значи да ли је то била празна свеска, да ли су све странице биле спојене или раздвојене или како, нумерисане, сад сте рекли да морају бити нумерисане?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу, ево сад је сведок рекао да је оно што смо му ми показали да је то то што је он водио, па сад је потпуно небитно да ли је он задужио то са толико страна празних, попуњених, оверених, неоверених, знате?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Одмах ћу Вам поставити питање конкретно и због чега то питам, значи сад само да ли је то била свеска спојена свеска, да ли је то значи спојена свеска, спојене странице биле или како, па нумерисане серијским бројевима, или, па да објасни сведок како, како је изгледао тај ратни дневник пре него што га је почео испуњавати?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Ви се упорно држите Вашег правца.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, ја ћу Вам одмах објаснити само то да одговори и идемо даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте реците, ево јако је важно Вујовићу.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па ето ја сам га имао код себе три месеца, уписивао сам то што сам уписивао и.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не, него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујовић Вас пита, али то што сте добили?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Ја уште нисам обратио пажњу да ли је он нумерисан, да ли није нумерисан, и кад сам видео касније то што он није био нумерисан, то је професионални пропуст али он је валидан био за команданта.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли су спојене странице биле, то мислим, или су биле исцепане, тога се морате сетити?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Ако морам да се сетим, спојене су странице биле из ратног дневника не хвали колко ја знам, касније сам га ја видео, не хвали ништа, ниједна страница.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је сведок кад је био у Хагу разматрао ратни дневник ОГ југ, у Хагу да ли је разматрао ратни дневник?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао прилику да га види?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па да ли је имао, то мислим, питам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па да бре, био је сво време код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је ратни дневник који се налази у Хагу оригинал или фотокопија као и овај овде?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Фотокопија.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли постоји оригинал ратни дневник ОГ југ и где се налази?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не знам.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је сведок у Хагу видео, односно разматрао оперативни дневник ОГ југ?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Мени је у тужилаштву дата фотокопија, да ли је можда у Хагу.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не, оперативни дневник да ли је разматрао у Хагу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилику да видите тактичко-оперативни дневник?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни у Хагу ни било где друго?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Ни у Хагу ни било где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Како се зове лице чији се потпис налази под серијским бројем, задња три броја 463 од 15.10, па бих ја молио само да се покаже овај, сведоку, значи 463, само да видимо? Имао је Шкорић Драган и ово друго лице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На самом почетку?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: На самом почетку, да, мислим да је то, да, да на самом почетку, има Шкорић Драган и овај други, значи њих троје су, па само сведоку да?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Знам Гојковић Братислав и Шкорић Драган су водили дневник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прва рубрика од 20 и 15.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: 15.10, ово је Шкорић, е не знам, мислим да није Гојковић, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ко је уписао ову белешку у 20 и 15, не знате ко је?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Ова прва белешка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, та прва.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, добро.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не знам, можда сам тад знао али заборавио сам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли су датум и време који стоје поред описа догађаја у ратном дневнику, датум и време када се уносе ти подаци односно опис догађаја, значи тад кад се уносе или кад је добијена информација?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Нормално кад је добијена информација, али увек следи питање кад се догађај десило, значи информација може да стигне у 16.30, кад се то десило, онај ко води, значи ја сам увек питао кад се десило, у 16, онда се пише у 16.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, али у овој првој рубрици каже место, датум и време, па ту каже село Негославци, 15.10.'91, 20 и 15, од команданта прве војне области примљено је наређење о организацији и одбрани њеним инжењеријским обезбеђењем и тако даље, е дакле да ли је то наређење примљено у 20 и 15 па уписано у 20 и 50, уписано у 21, небитно разумете, или је то време 20 и 15 време када је уписано у сам ратни дневник а кад је стигло наређење наравно пре тога, колико пре тога, сад небитно, то је питање?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Дозвољавам да буде разлике само у комуникацији између канцеларије општинских послова и оперативног органа конкретно, мада у Негославцима командно место су биле канцеларије једна оперативна сала и канцеларија општинских послова ту близу тако да је увек тај заставник који то води кад добије и убележи у деловодник он донесе мени или неком од оперативаца или команданту директно, само та временска разлика постоји, значи да је он можда задржао, или да се неко од нас није нашао ту да нам преда, то је онда могло да буде код њега до уручења и уписивања у ратни дневник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви ово уписујете, па Вас питам када нешто уписујете да ли Ви у овој одредници време 16 и 10, да ли је то време када Ви уписујете, аха колко је сати 16 и 10 и уписујете то?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Најчешће тако ако ми је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ако је наредба од пре?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: На рукама, ако оног заставника нисам питао и посумњао да је то стигло раније, ако сам га питао дал је то можда стигло раније, онда ми каже да је стигло у 12 сати ја бих онда уписао у 12 сати. То се уписује у деловодник и тамо тачно стоји кад.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: У деловодник да, али у ратни дневник да ли уписујете када сте значи уписали у ратни дневник време?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: То су мале временске разлике, то је само у комуникацији између канцеларије општинских послова и оперативног органа.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли, у ратној сали где се одржавали састанци и реферисање „да ли постојала ратна карта?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Ратна карта?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, да, да ли је ТО Петрова Гора била уцртана у карти?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Нисам разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ТО Петрова Гора била уцртана у ратној карти?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Колико се сећам није, јер је била у саставу јуришног одреда 1.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је ратни дневник преписиван, значи не питам да ли је исправљан, већ да ли је преписиван ратни дневник?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не разумем питање?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не кажем да ли је ратни дневник исправљан, него да ли је преписиван?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био преписиван касније, рецимо да је неко узео па преписивао податке из ратног дневника и сачинио његову копију руком писану такође али копију?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Господине судија ја не знам како је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате, не знате, то је само питање?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Ја то не знам, ја сам то предао давно неким другим оперативцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Како сведок коментарише овако вођење ратног дневника и због чега је он овакав? Серијски број 440, значи од 05.10. почиње са 23 часа, па онда се наставља на следећој страни у 8 и 30, па онда иде опет следећа страна у 23 часа, како коментарише, значи 440, значи уписано је у 23 часа, па следећа страна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није хронолошки сложено само?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, како коментарише ту разлику пошто сад каже да је мала одступања, овде не само да су одступања него је уназад враћено 17 сати, није 17 него, само мало, 14 и по сати?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 440?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: 440, да. Значи мислим да је то задњи пасус, да у ствари то је читава страница, 440.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, сад то је.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: 23 часа, па следећа значи у 8 и 30 исти датум да. Како сведок коментарише то?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Онако Вујовићу како сам га водио, са дозвољеним грешкама ако има то, а не верујем да има, јер мислим не би требало да одговарам ја, једино ако судија не инсистира, ратног дневника који је вођен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чињеница да је хронологија потпуно нека друга, знате, хронологија уноса према овоме би у ратни дневник били унети подаци који су настали касније, раније би били унети подаци који су настали касније и обрнуто, разумете?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па могуће, ја сад не могу да се сетим како је то све ишло, то су ипак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако да ту су та одступања од информација од канцеларије до канцеларије, та временска одступања знатно већа, према овоме.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, али нема никаквог битног утицаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је само један пример.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, исти случај је тако са, није то једно место има више места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још питања господине Вујовићу?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, да, има случај сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сад, нећемо претресати ратни дневник тог нивоа и тако, знате то је, морамо се вратити на битне ствари.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, а да поставимо само ово, 445 је 06.10., датум, па следећа страна је 04.10., датум па следећа страна је 07.10, то су дани померани, како то сведок коментарише, значи можете погледати 445 и 06.10, 446, следећа страна је 04.10, два дана уназад, па онда следећа страна три дана унапред, како коментарише то сведок?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, оставите то нама да ми коментаришемо.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро. Да ли се сведок слаже са констатацијом да је заузимање Миловог брда битно утицало на предају непријатеља, односно на ослобођење града?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да је?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да је заузимање Миловог брда, да ли се слаже сведок са том констатацијом да је битно утицала на предају непријатеља односно ослобођење града?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је сведок, неки. Да ево и Ваш бранилац сугерише, а шта је то сведок, неки овде експерт за ратне операције?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Погледајте сведок је рекао да је, молим Вас све битне операције су вођене од наредбе, сведок је изјавио сам да такву његову функцију зову мозак јединице, па је сасвим логично да поставим такво питање да би био упознат, које значи је место било битно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, одбијам ово питање.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја Вам молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам ово питање, није ово питање за сведока господине Вујовићу, па није он експерт за ратне операције.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, само мало. Шта је посао, ево цитирам, значи 16.03.2007., страна 25, ред 41, поставили сте питање шта је посао оперативног одељења, укратко, је планирање, борбена дејства, праћење ситуације, примање извештаја, слање извештаја, процесно вођење ратних карти, вођење тока борбених дејстава, један обиман посао, каже да је то у војсци мозак јединице, што је сасвим нормално да поставим питање да је он имао значи ток борби пред собом и да ли је знао да је та битна операција била ослобађање Миловог брда, битно за предају непријатеља, то је питање, да ли сведок то зна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, добро, добро, сад ћу ја Вас да питам а што је то нама битно овде да ли је операција ослобађања Миловог брда од оваког или онаког утицаја за ратни злочин на пољопривредном добру Овчара?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ако сте одбили моје питање ја ћу Вам одговорити, али било би пожељно да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете, није битно, господине Вујовићу није битно.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Одмах ћу Вам рећи, зато што та операција није евидентирана у ратном дневнику, значи, пошто ми нисте сад дозволили, како сведок објашњава да је опис догађаја завршних најбитнијих операција од 04.11. до 17.11.'91, то јест 12 дана у ратном дневнику вођен само на 4 стране, нема датума 7.11. нема датума 12.11. и 13.11. када је заузето Милово брдо, зато сам питао да ли је битно и како нема тога битног, нема ни 16.11. како нема тих завршних операција ако су битне, сведок је рекао битна сва борбена, па питам да ли сведок зна зашто то није евидентирано, да ли је негде другде евидентирано, па питао сам сведока зашто није то евидентирано, зашто ти датуми, те најбитније?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чули смо сведока, он је евидентирао оно што је евидентирао, зашто нешто није евидентирано.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Ако дозволите, можда сведок то није ни знао.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Зато сам питао.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Тако крупни догађаји, командант, начелника оперативне селективно обавештава о нечему шта се дешава, неке крупне ствари, крупне догађаје, пресудан моменат да ли је било ослобађање ово што пита Вујовић то је можда, он зна, ја нисам знао нити сам се распитивао због чега је, односно шта је пресудило да се јединице Хрватске предају у Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Наредба команданта оперативне групе југ, строго поверљиво број 461, не пардон 464-1, од 21.11.'91. у 6 часова, да Вам појасним о којој је то наредби, то је значи оно, наређење да јединице Територијалне одбране Вуковар потчине се 80-тој моторизованој бригади и тако даље, да ли знате о чему се ради, да ли сте пронашли ту наредбу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Зашто у наредби не стоји да је исто потребно доставити и команданту оперативне групе север, генералну Биочевићу, пошто у наредби не стоји јединице Територијалне одбране Вуковар које су у зони

одговорности ОГ југ, већ уопштено што подразумева јединице Територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете зашто не стоји, он је рекао да је у ратни дневник уносио оно што му је наредио командант, сад зашто нешто не стоји, је ли, можете га питати зашто стоји ово, кад није било тако, па му кажете било је овако, разумете, али да га питате зашто нешто тамо не стоји, значи неке негативне чињенице, тврдње и тако даље, то не можете наравно.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да онда питам, да поједноставим, да ли се то јединице Територијалне одбране Вуковар, пошто се не наводи ни ОГ југ, ни ОГ север, да ли се ту подразумева да су то територијалне јединице, значи такозване територијалне јединице мештани града Вуковара и околних села који су се самоиницијативно организовали, оно што смо рекли термин «територијалац» да ли се то подразумева Територијална одбрана као ти мештани који су под оружјем, кад није наведено са подручја овог или оног?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је два дана говорио о томе кога он подразумева под ТО Вуковар, шта подразумева под ТО Вуковар.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, говорим за ову наредбу, пошто у наредби не стоји одакле је, није могуће да су то са оперативне групе подручја зоне одговорности оперативне групе север, па да ли се то односи значи, пошто је сведок и рекао да није постојала Територијална одбрана Вуковар него ТО Петрова Гора, а овде се спомиње опет ТО Вуковар, да ли је то значи терминолошки оно што кажем, такозване територијалне одбране које су самоиницијативно биле организоване по селима, шта ја знам, кућама и тако даље, да ли се то односи на све?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу, нажалост на сва ова питања пуно боље и валидније одговоре би могао пружити господин Мркшић, али он неће да сведочи, знате. То би било питање за њега.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Кад се куцају наредбе, да ли се прво откуца наредба па онда накнадно коме се доставља или се уз наредбу одмах добијају и елементи коме се то све доставља односно којим јединицама, командантима, као код ове наредбе на пример, да ли се од једном добијају елементи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па да, пише се наредба и саопштење команданта односно наређење доставити томе и томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коме.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Значи то је процес.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи то се у једном откуца, не чега се да се накнадно укуца, јел тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се не докуцава накнадно, то Вас пита Вујовић?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не, не, не докуцава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истовремено?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Истовремено са садржајем текста, задње што треба написати то је оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И та доставна наредба?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Доставити и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да не бих појединачно питао о документима, да ли су иначе у Хагу све копије докумената, нису оригинали документи, јел тако, да не бих појединачно питао за овај или онај документ, иначе уопштено све су копије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте, ево, да ли сте тамо имали прилику да видите иједан докуменат а било их је, у оригиналу или су све биле копије?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па да, дао ми је тужилац фасциклу где је било и оригинала и фотокопија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А било је и оригинала?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Јесте, јесте. Што се тиче наредби, а за ратни дневник сам се изјаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли се сведок сећа можда да ли је овај оригинал овде или у Хагу, односно да ли зна да ли је у Хагу од ове наредбе сад, можете показати само?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ова о претпочињавању?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, да, где стоји доставити команданту ТО Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, 1614-2?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: 461.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: 461, 464-1 од 21.11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али је настала на основу 1614-2, добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А добро, добро, то немам код мене, нема у копији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: А питање је, значи да ли је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте то у Хагу видели у оригиналу или у фотокопији?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па добро могу одмах да коментаришем само кратко ћу рећи, да је куцано на две машине где се види да је у овом делу, значи да су тања слова, уједно се може видети под тачком 4, где је слово «Т» укошене квачице, што ни једна писаћа машина не може направити нити чак копир машина, ради се о истој писаћој машини, која је, о истој врсти писаће машине али две различите, па онда молим да графолог или стручно лице провери ове моје наводе и да установи да је докуцаван овај доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули ове тврдње, примедбе оптуженог Вујовића, видели сте сад ову наредбу, сад сте видели, рекли сте малопре да је то све настало одједном. Вујовић тврди да то није тачно, да је ова доставна наредба доле, ово што пише коме све доставити да је то накнадно докуцано другом писаћом машином и тако даље. Прво питање, да ли се Ви сећате те наредбе?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Ове наредбе се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно те наредбе се не сећате?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Конкретно ја сам Вам у уводу рекао да су мени, мени је та документација доста била доступна, то сам професионално радио као председник комисије по захтеву Хашког трибунала и тада сам листајући ту комплетну документацију видео нека документа, иначе масу тих докумената се ја после 15 година не бих сетио. Јел знате кад читате онда вам се враћа филм на све те догађаје и тако даље. Тако да што се тиче конкретно ове наредбе не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове се наредбе не сећате?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па као и многих других. Ја сам их добио на увид као сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кад се те конкретне наредбе не сећате онда је сувишно да Вас питам да ли је то докуцано или није докуцано, у реду. Даље господине Вујовићу?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: На питање председника већа у вези Овчаре, да ли је те вечери 20.11. на командно место долазио, донео неко информацију везано за догађај

на Овчари? Сведок је рекао било је реферисање тада у осамнаест, ја сам чуо да је Војиновић био то вече на командном месту па је питање, како сведок зна да је то уопште 20-ти, да ли због тога што је то суд презентовао или он по нечему другом закључује да је то 20-ти, пошто је сведок изјавио да је за Овчару чуо тек кад је подигнута оптужница и како је то могао повезати тај догађај баш тог 20-ог? Да објасни како зна да је то 20-ти, кад не зна за догађај на Овчари, то Вам је, само мало, транскрипт 16.023.2007. страна 35 ред 36, значи крај 35 на 36 прелази, поново Вас питам да ли је те вечери, дакле говорим о 20-ом, «да ли је ту на том Вашем командном месту ико донео икакву информацију везано за догађај на Овчари», «не сећам се да је било реферисање, не, не сећам се да је, добро било је реферисање тада у осамнаест», како значи тад је реферисање када не зна наредба да ли је он то рекао због 20-ог што сте Ви поменули или је нешто друго везао 20-ог, на основу чега уопште зна да је то 20-ти, и да се догађа нешто на Овчари, да ли је био тамо Александар Васиљевић можда у то време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекао је за Васиљевића да га није видео уопште ни у Негославцима ни у Вуковару, према томе, о томе не можемо.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Мени, ја Вам искрено кажем, ово је јако непријатно што оваква питања постављам, али морам постављат, јел су то официри наше Југословенске народне армије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Поново Вас питам, да ли је те вечери, дакле говорим о 20-ом, да ли је ту на том Вашем командном месту ико донео икакву информацију везано за догађаје на Овчари» и онда сведок одговара «да Вам кажем оно што сам рекао и горе, тачно овако, значи не сећам се да је, било је реферисање тада у осамнаест не сећам се да ли је био присутан Војиновић, потпуковник, командант» и тако даље. Пита Вас Вујовић, мада господине Вујовићу ја не бих закључио из овога да он било шта тврди и у том правцу.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Али се говори, значи зна да је реферисање било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па и ја говорим, ја га питам. Изволите колега Бељански?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи, он не тврди да је то 20-ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја га питам за 20-ти, зато што је водио дневник, уписивао је неке белешке под неким временским одредницама, и ја га питам, и ми га питамо за 20-ти.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Слажем се само ми је битно то 20-ти, јер је он рекао да је 19-ог био састанак што се каже и по овоме ја сам сутрадан постављен. Али ја тврдим да уопште нисам ни постављен, него ме је покојни Баца поставио, и то ћу кратак коментар на крају. Завршићу, значи сведока никад нисам видео, могуће да ме је видео, значи ако је долазио на годишњицу ослобођења града Вуковара, могуће да ме је видео у команди гардијске бригаде када сам долазио '94., или '95., '93., не знам ни ја, као секретар Народне одбране или начелник Министарства одбране или командант Војног одсека, не знам шта сам у то време био, када сам долазио због породица погинулих бораца и ратних војних инвалида, да видим како и на који начин остварити права која им припадају, то је само онда могуће. Значи, остављам простор да ме је тамо видео. Чињеница је да ме није видео тај дан. Чак сам хтео оставит простор и да ме је видео чак кад сам ишао код генерала Кадијевића, јер сам ја нову униформу задужио што је сведок рекао, сви су задужили нове јер су ишли код генерала. Отишо сам до мајора Тешића пешке, неко ме је тамо из његове команде одвезао за Негославце, остављам чак простор да је неко чак и у команду стао да ја нисам знао да је та команда и да смо одмах на хелиодром продужили, али чињеница је да ме сведок није тамо видео, што сте значи рекли да сам био у то време рањен, то би само та констатација била. Наредбу никада нисам видео нити сам чуо

да постоји до овог претреса. Постављен сам, опет понављам, од команданта покојног Баце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: То је то. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате више питања? Оптужени Вујановић је имао, а претходно?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јел може само једно питање, два, ако може, реците ми та наредба о постављењу, ког је она карактера, персоналног, ратног, војног, непосредног?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Војног, односно командног, ако разумем добро питање. Значи, ту персоналну проблематику постављања на тако неку дужност би требао да персонално реши претпостављени а не генерал Мркшић.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: То је оно што сам и судији одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, да, добро.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Где се персоналне наредбе уписују?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па има, персонална наредба у деловодник који води персонални.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према микрофону господине Трифуновићу, ближе микрофону, бојим се нећемо Вас чути касније.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: У деловоднику који води персонални орган.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми да ли сте видели тај деловодник персоналног органа кад сте Ви припремали документацију, кажете да кад сте водили, да ли сте?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не, не, нисам то видео, па пуно тога, не то нисам видео.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А реците, да ли по истој наредби и онај ко води, персоналац претпостављам јел, то знамо, да ли он по истој наредби, како он уписује, да ли он исто добија од претпостављеног или Ви прослеђујете или како иде то уписивање тих наредби, персоналним постављењем?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па персонално сам објаснио значи, персонални орган претпостављене команде по наређењу свог команданта ради наредбу и прослеђује потчињеној то јест, нашој ако сам Вас добро разумео.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, ко је у бригади био персоналац за време рата, задужени персоналац?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, не могу да се сетим.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко је био задужен за ту врсту наредбе?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, имао је мајор чини ми се по чину, не могу сад да се сетим који је, био је персоналац.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, шта се ради са том наредбом и где се прослеђује?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Требало би, па ако је акт био од претпостављене команде, шаље се и претпостављеној команди пошто је то усмено наређење било а никакав акт није био, онда није тражило да се шаље претпостављеној команди.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли се и усмене наредбе уносе и говоре персоналној служби?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Кад су у питању персонална питања.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па, постављен је неко за нешто у војној хијерархији, то је по мени персонално питање?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е сад, шта се дешава са том усменом, Ви кажете Ви сте евидентирали у Вашем ратном дневнику, да ли је то евидентирано код персоналца у његовом дневнику?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Могуће да јесте, не знам.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е, сад ја Вас питам, то могуће да јесте или није, ко томе персоналцу, да ли генерал Мркшић иде код Вас па каже однеси ту наредбу па онда зове персоналца унеси ти, па овога који води оперативно-тактичку, каже унеси и ти, ко сад да том персоналцу ту наредбу?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Наредбу му не даје, него је требао њему да нареди да напише наредбу, ако сте ме то разумели.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А не Вама?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: А не мени.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли та наредба мора бити прослеђена у јуришну бригаду и да ли јуришна бригада има свој ратни дневник?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: У јуришни одред?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У јуришни одред?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па да, па сигурно је и насловљено да се прослеђује јуришном одреду.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Где је ратни дневник јуришног одреда, јел знате?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не знам.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли јуришни одред води оперативно-технички дневник?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Води све као команда бригаде.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли има и персоналну службу, персонални дневник?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Нема, има само референта за персонална.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Трифуновићу, само колега, морам овде да интервенишем. Господине Трифуновићу, до кад постоје јуришни одреди?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Јуришни одред?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: То су формације које су привремене, које су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Привремене, управо, па зато Вас и питам. До кад постоје?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: И које су намењене за извршење одређеног задатка, после тог задатка се оне враћају у првобитну формацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су се јуришни одреди вратили у првобитну формацију?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Кад су се вратили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: После завршетка вуковарске операције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је то било, ево према овом ратном дневнику кад је то било?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: То је оно што, за мене је то било 23.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Вас је то било 23-ег?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Јесте, јер сам такав план марша правило за повратак у Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, имамо овде ове констатације од 21. о претпочињавању одређених јединица другим јединицама, па између осталог је ево јединица из састава првог јуришног одреда се претпочињава тамо 80-тој, моторизованој?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, да, али и даље борбено значи остаје док се задатак не изврши, кад је званично извршен задатак, то је неки пресек који ја не могу да Вам објасним сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да ли је то 23., да ли је, значи у оном тренутку кад је наређено да се јединице враћају ја сам добио задатак да правим план марша назад, онда сам већ уносио формацијски назив јединице, више је престало оно јуришни одред један, једноставно то је први батаљон и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Та наредба о мобилизацији ТО Берак, Негославци и тако даље, реците ми да ли је постојала било кад и ко је мобилисао ТО Вуковар?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не знам.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сте Ви кад сте дошли тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је говорио о затеченом стању, да не понављамо сад, он је говорио о затеченом стању, он је говорио о одреду ТО Петрова Гора, не знам ни ја, те и те снаге јачине и тако даље.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, каже ТО Берак је мобилисао Мркшић, својом наредбом јел тако?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не, то нисам рекао.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Него рекли сте командант, па ја Вас питам који командант?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Потчињене команде је.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ви сте рекли да сте добили информацију да по овим селима Оролик, не знам, Мило, Негославци, Берак има ових домаћих, каже који.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Ништа не раде.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ништа не раде а ови ратују?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И да је онда командант наредио да се сви мобилишу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако смо схватили.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Шта подразумевате ко је тај командант који је наредио да то прецизира, који је тај командант чију сте Ви наредбу унели?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је наредио мобилизацију тих ТО?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Од претпостављене команде нема наредбе, значи зона одговорности је зона одговорности гардијске бригаде или оперативне групе југ, у њој је главни командант генерал Мркшић.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па ко је наредио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас пита бранилац, ко је наредио?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ви сте рекли данас, командант је наредио?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: И он је на основу података и извештаја које је добијао да има тих људи наредио командантима, свако у својој зони одговорности, јер и они имају своје зоне одговорности нижег нивоа, извршите мобилизацију и дајте те људе тамо где им је место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нижим командантима?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Нижим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нижим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па су то они урадили, у реду?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми у Ваш ратни дневник који сте Ви водили, да ли сте сва персонална решења постављена за време тих два месеца, три, која су била у оперативној групи југ, уписивана?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не, та персонална решења нису ни уписивана нити је то био делокруг посла оперативне групе.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, да ли осим овога постављења тог што кажете те наредбе Мркшићеве, сте унели још коју наредбу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ни ова унета.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Било коју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није ни ова унета.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ова унета, није ни ова унета у ратни дневник.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па знам али да ли је било која наредба унета или написана да сте Ви написали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто не кажете да ли сте осим ове и још коју унели?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Персоналног карактера не, чак ни моје постављење са дужности првог референта да заступам на дужности главног оперативца није унета, то је било усмено наређење командата то је рат и то је посао, изврши наређење.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли поред, ко је задужен још једном питам, и у рату и у миру за вођење персоналног дневника и ко је у штабу оперативне групе југ био персоналац?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Персоналног дневника?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Дневника о персоналним променама, службом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се води такав дневник?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То је једини званични документ.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да води се у персоналном органу то је, и води га персонални орган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И да ли је то једини званични документ о постављењима и?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Јесте то је.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Хвала нема више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господин Вујановић је желио да постави нека питања, господине Вујановићу колико процењујете да то може потрајати, један минут, један сат, е па онда ћемо да направимо паузу управо због тога. Имате и Ви, добро.

Председник већа у 12, 25 часова издаје:

Н А Р Е Д Б У

Да се претрес прекине на 20 минута ради одмора.

Настављено у 13,00 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је и колега Даниловић као пуномоћник оштећених, у међувремену колега Дозет је дошао и колега Калањ, али су зато отишли, вратио се колега Бељански, али су зато одсутни Јелушић, Штрбац, Перовић.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: За адвокате Јелушића и Ђурђевића до краја данашњег дана ја ћу да их мењам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро уз сагласног Ђанковића и Златара, јел тако, биће бранилац адв.Дозет, колегица Ковачевић такође није ту, али је ту колега Калањ који је у тиму одбране и Ланчужанина и Милојевића, и Драговића, јел тако, остали смо сви ту, добро, наставићемо саслушање сведока Трифуновића, оптужени Вујановић, тако, изволите господине Вујановићу?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Хтео бих прво да га питам јел познаје он мене?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па нисте ме ни погледали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га ни погледали а кажете не?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па нисам га видео никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Нисам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули јесте за?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, чуо јесам, са.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па већ кад смо код тога шта сте чули?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па чуо сам да си био заменик Мирољубу Вујовићу.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Кад сте то чули?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па одмах од почетка у току те операције.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Од почетка, у току, после, шта, није ми јасно?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па у току, па чуо сам углавном.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Од кога?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па од старешина, од.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Којег?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Од свих, од старешина.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па којег, наведите једног?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па не, не могу ни једног да наведем.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па барем једног?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па не, интересовао се ко је заменик команданта одреда, формално или неформално, рекли су Дарко Вујановић, касније кад се све ово, ова прича почела ето то име ми је остало у сећању, друго ништа.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Рекли су Вам то је Станко Вујановић, значи видели сте ме, кад сте ме видели и којом приликом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га икад видели?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Вас нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако каже, добро.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Када говори о дужностима спомиње и слање извештаја, коме их је слао, шта садрже ти извештаји и то мало опширније ако може?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли разумели питање?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да. Извештаји су слати претпостављеној команди и примани од потчињених.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, шта обухватају ти извештаји, да ли обухватају и безбедносну ситуацију на терену?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не, само оперативну. Безбедносну раде безбедносно-оперативни органи.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ко конкретно, ко?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па орган безбедности.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па ко?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Конретно?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Конретно у Вуковару је био мајор Шљиванчанин.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: И он шаље извештаје првој војној области јед, или свом претпостављеном?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Како су они слали извештаје ја не знам. Иначе, оперативно се слало у првој војној области.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: То по линији безбедности?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па каже како су они слали не зна.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па не, за безбедност не знам.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже како су они слали, дакле органи безбедности како су слали он то не зна, него у овом њиховом сегменту они су слали првој војној области.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: И да упознам и суд, извештаји оперативне групе су слати и команди прве војне области и Савезном секретару за народну одбрану, то у документима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Паралелно?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: То је оперативна, а безбедносна не знам.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Када је он чуо да је господин Војиновић долазио на реферисање и говорио о Овчари, о неким дешавањима на Овчари, да ли тих дана или је то после било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви то уопште тако што чули?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Пошто команданта 80-те бригаде нисам видео на реферисању.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ја слабо чујем, ако може гласније.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Пошто команданта 80-те бригаде нисам видео на реферисању, и ту комплетну ситуацију шта је он, ја мислим да није ни долазио пошто сам ја углавном био на тим реферисањима, неко ми је од оперативаца или старешина органа команде рекао да је био на командном месту у Негославцима у које време не знам тачно, ја га нисам видео.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Е добро, пошто сте учествовали на тим реферисањима да ли сте водили некакав записник?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, вођен је записник али то је радио неки од референата.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А не знате ко?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се то зове?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па то је свеска реферисања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свеска реферисања?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: То је обична свеска оног А4 формата, укоричена.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: И сад пошто сте чули да је Војиновић био и говорио о дешавањима, да ли сте такав некакав извештај слали првој војној области?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А зашто не?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па то је оно моје сазнање да је се појавио на командном месту и да је нешто о ситуацији са тим људима на Овчари говорио, да

има доста проблема и тако даље, и нормално није званичан податак који би могао ићи као званичан извештај претпостављеној команди.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Значи Ви то нисте сматрали нешто озбиљно да би то ишло према првој војној области?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, он каже то није евидентирано.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: То озбиљно или неозбиљно није питање, питање је оно шта тражи командант да се извести, да ли је командант знао да ли је њега командант 80-те упознао са том ситуацијом, не знам. Само сам чуо да је био на командном месту од неких старешина органа команде и да је причао о неким ситним проблемима које има тамо на Овчари.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, рекли сте да не познајете, не знате ко је Александар Васиљевић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зна ко је него га није видео.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: У то време, у то време?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: У Вуковару га нисам видео.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Нисам рекао у Вуковару, да ли га знате у то време, тих збивања, нисам ни питао да ли сте га видели?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не, не знам, нисам га знао. Знао сам да је начелник безбедности на високом нивоу Генералштаба и у Савезном секретаријату за народну одбрану. А ко је тај човек по, физички нисам знао.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли сте Ви 18. 19. 20. или 21. напуштали штаб?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: И нисте тамо видели Александра Васиљевића?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да га није уопште видео за све време вуковарске операције.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли су органи безбедности дужни да обавештавају свог претпостављеног?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сведок може да одговори?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: То је стручно питање за експерта.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Молим?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: То је питање за експерта.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро онда ништа.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: За војна питања.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Имамо тих критичних дана.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Значи ако кажемо да је орган безбедности потчињен команданту онда извуците закључак.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро он може нешто и да сакрије, јел тако?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па то сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, то су све претпоставке господине Вујановићу.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Имамо тих критичних дана на терену органе безбедности Прве војне области и Савезног секретаријата, спомиње се група послата од стране Александра Васиљевића, постоје органи безбедности из гардијске бригаде. Ко коме ту подноси извештај, конкретно око евакуације болнице, да ли можете то да нам кажете?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да одговорим? Нормално, све шта се дешава у зони одговорности извештаји се подносе команданту. Значи сви извештаји би морали да иду Мркшићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По редовном току ствари?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, и ови људи који су послати или да помогну или да регулишу неке ствари, они су њега требали да обавесте, а како су извештавали они своје претпостављене то је њихов пут извештавања.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро ако нису били обухваћени били са овом наредбом о евакуацији болнице онда то ја подразумевам да нису ни морали слати извештај Мркшићу или јесу?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, тачно, ако нису обухваћени његовом наредбом, то је питање командовања и субординације, нису му морали слати исте.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Али има ту још једно питање, то је питање сарадње. Значи, ако је претпостављена команда из Прве војне области или Савезног секретаријата послала те људе ту да ураде неки посао, дала им је задатак да ураде, да известе њих а да обавештавају команданта који је одговоран у зони одговорности и то је тај пут сарадње и коректних односа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок нам сад више није сведок него више нам је експерт неки, знате.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Ја би хтео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да не мешамо, да у својим питањима господине Вујановићу не мешамо те две ствари. Ја дозвољавам ако сведок може да каже по неком свом знању.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Пошто ја овде имам исказе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И умењу, али.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Имамо сведока, исказ овде, да је тамо боравио и Небојша Павковић, да ли сте га видели тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Евидентиран је и у ратном дневнику.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли га је контактирао, да ли је био са њим?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Ја лично?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па био је стално самном.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јел јесте или нисте?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: У оперативној сали правили смо те карте заједно, добар човек.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ако је био са Вама, вероватно онда знате кога је он обавештавао и који је уопште његов задатак био тамо? Па не може се одједном појавити Небојша Павковић и сад да Ви не знате ко је тамо, шта ради, ко је?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па ја знам то.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па реците.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он тамо био?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био тамо?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Њега је Вук Обрадовић, као Начелник кабинета Савезног секретара овластио да врши контролу и пружи помоћ команди гардијске бригаде, односно команданту гардијске бригаде.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: У вези чега помоћ?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: У било чему.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Значи?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: У савету, сугестији и тако даље. Он није имао право да се меша у командовање, он се није мешао у командовање. Уосталом то му командант бригаде није ни дозвољавао, али је пружао одређену помоћ и савет.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ко је водио преговоре око заробљених на Митници?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Ко је водио преговоре?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да и примопредају ко је направио?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не знам.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јел није Небојша Павковић?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па мени је познато да је он био тамо, тамо је био Мирослав Ступар и он, али конкретно који су они задатак добили, да ли је он добио задатак да води преговоре или је то самовољно урадио, то не знам. Ја од свог команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ступар је био шта?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Био је командант тог јуришног одреда на Митници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког? Тог на Митници што је био?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, јуришни одред «Три».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Три»?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: То пише о документима.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не знам јел га Мирољуб питао, ја се извињавам ако се поновим, да је видео Весну Босанац, када је то било, да ли за време пада Вуковара? Нећемо сад говорити о датумима, него о паду Вуковара или дан после или дан пре?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па шта значи то пад Вуковара?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: И Ви се нисте изјаснили, па зато Вас ја и питам, не питам Вас за датум, него Вас питам када сте видели Весну Босанац на основу Вашег закључка да је Вуковар пао?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не, сигурно нисам уписао то да је Вуковар пао, али Весна Босанац је дошла непосредно после заузимања болнице, због тога што су тамо три припадника гардијске бригаде била у болници и ви то знате.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, довољно је.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Она је њих довела на командно место и састала се са Мркишићем. Ја на том састанку нисам био присутан, али.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, довољно ми је, довољно ми је, не требате ми даље објашњавати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ми овде имамо сазнања и свима је нама јасно да је Вуковар ослобођен 18. новемба, да је митнички батаљон предао се 18. новембра, ја не видим сада зашто Ви стално померате тај датум на 19-ти?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не помера он на 19. ни на 20.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Он говори да се Вуковар званично ослобођен 19. и креће сва објашњења од тог датума, значи ја њега морам да сада упозорим да Вуковар није пао 19. него 18., то је свима јасно овде, зато га питам за чега то ради?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можемо сведоку предочити да се извесно према документацији коју у спису имамо и типа ратног дневника 80. моторизоване бригаде да се митнички батаљон предао 18. новембра и.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: То је тачно и тамо је био Небојша Павковић и ово што ме је питао оптужени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: То је тачно, али то ја не сматрам завршетак или ко помиње пад Вуковара.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Сви.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Ја не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, ево командант 80. моторизоване кога ћемо чути сад за који дан овде поново у овој судници у ратном дневнику каже 18. новембар преко се митнички батаљон, Вуковар је ослобођен, ево он то тако каже, а формулише у ратном дневнику своје бригаде.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Чекајте, кад је он добио наређење да он преузме зону одговорности?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Но добро.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да ли 18., ја само знам да су вршене припреме за то тад, кад је он презео званично има у документима то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро да не губимо време на то. Кажите господине Вујановићу?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Нисте ми одговорили кад сте видели, а да, да, пардон, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је тада у то време знао где се налази локација Овчара, Грабово?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Ја лично?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па да, Ви сте.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Ја лично сам ишао једном на тај правац Овчара, Грабово са начелником штаба кад је било неких проблема са неким оклопним батаљоном тамо и са оним припадницима 20. партизанске бригаде, то је било чисто да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Пожаревца?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Из Пожаревца, да се људи информишу, да по неком плану кад су требали бити отпуштени неће бити, да ће остати још који дан и тако даље и тај посао смо урадили и то је један једини пут кад сам био тамо.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро. Да ли се негде евидентира премештај јединица и разлог због чега је то тако, због чега се премештају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са неке локације на другу, у том смислу?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па, логично је после тог 18. кад се предао тај и кад је већ било извесно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него питање је уопштено, уопштено.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Кад је већ било извесно да ће зона одговорности да се предаје неком другом, тој 80. да се врши прегруписавање у том смислу да се те јединице пребаце у зону одговорности те јединице која је преузима, те ниже јединице и то је командантова процена, командантова одлука, а можда и наређење претпостављеног.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Разлог, мотив, било шта?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па то је командантова процена због чега.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не кажем процена него?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Ако ћеш ја експертно да ти кажем.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли се то негде евидентира, премештена је та и та чета на то и то место због тога и тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том смислу да ли остаје трага?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не, због тога, е да, због тога се не образлаже се због чега, само постоји наређење премешта се и улази у састав те и те јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то да ли се то, пита Вас Вујановић, да ли се то евидентира, рецимо у неком дневнику, да ли тактичко-оперативном, да ли ратном?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па ако је, господине судија, ако је писано наређење кога има сигурно то, онда није потребно у ратни дневник писати, то није борбено дејство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас пита Вујановић, да ли се то негде евидентира?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли сте у то време знали ко је Јан Марчек?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па нисам знао ко је, нисам знао и дуго касније сам чуо када су ови процеси почели.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ево ја председниче јако слабо чујем сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па дајте примакните се онда, господине Вујановићу, ајте овде ево има слободно ту код господина Калања, примакните се овамо па, не знам како друкчије то решити.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Сведок је одговорио на ваше питање везано за наредбе о евакуацији болнице, одговорио је на један део питања и то о женама, старцима, деци, није говорио о везано за наредбу шта се ради са наоружанима, а по његовој причи имали су сазнања да је у болници било људи под оружјем, па га питам ако је тако онда постоје две наредбе, једна је писана само за болницу које нема, а друга је писана 20.11. и односи се на цивилно становништво, не односи се и не спомиње наоружане, значи првом наредбом су обухваћене обе групе, а другом наредбом само цивили, да ли је то тако?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не знам ја садржај наредбе, ја сам.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не, Ви сте овде спомињали, ево.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Садржај наредбе не знам, ја знам да је она писана и у ратном дневнику је уписано да је писана на основу наређења претпостављеног и на основу усмерења која сам добио поновио сам то после разговора Мркшића са Весном Босанац, техничка питања о тој локацији, начин, носиоци и како ће се то извести, које су то групације, да ли ће се селектирати и вршити тријажа и остало, тога се не сећам, то ако има наредба то је онда, онда већ прецизирано. Зато не могу прецизно да одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Чуо је за предлог да се групи под оружјем суди у Вуковару и да је предлог одбијен. Од ког је чуо да се суди у Вуковару а ко је предлог одбио?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па тако су, ишли су предлози од органа команде према команданту, према Мркшићу.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не разумем, појасните ми, ко?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па старешине, рецимо из органа безбедности, начелници.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Старешине су рекле из органа безбедности да им се суди у Вуковару?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Требало би им се судити у Вуковару, одлука је касније била да то не буде ту, знамо каква је одлука донета, где.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А тај предлог је одбио господин Мркшић?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па мислим да је он, па ко би други, командат.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па тако сте рекли, зато Вас питам јел то истина, јел тако?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, да.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Каже Јакшића се сећа због седнице Владе, како то сте саставили Јакшића и седницу владе, како се сећате Јакшића баш по тој седници?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не, за Јакшића сам чуо још у току вуковарске операције, да ли сам ја тада разграничио да ли је он био командант штаба Територијалне одбране или Територијалне одбране, није битно. Чуо сам за тог човека и пошто је на тој седници био Шљиванчанин и Панић они су касније помињали да је на тој седници био и Јакшић и не знам још ко да ли је био Вујовић тога се и не сећам. Углавном у том, по тој причи знам да и Јакшић био на тој седници и касније после те седнице уследило је и то наређење генерала Мркшића да се пише постављење Вујовића за команданта.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, то ћемо касније. То на седници нико није говорио, само Ви о том причате да се тражила нека смена Јакшића, само о том Ви причате нико други од сведока. Значи господин Шљиванчанин је био на тој седници 19. како сте рекли?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да како не.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јел цело време био на тој седници или не?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не знам.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А Панић?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Панић је био.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Цело време?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Цело време, не знам исто, само знам да је био и да је извештавао генерала Мркшића о току седнице.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: О свему што знате о тој седници, Ви знате преко Мркшића јел?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па знам и преко генерала Панића, он ми је исто нешто причао пошто сам му био први сарадник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта Вам је рекао везано за ту седницу?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па као била је седница владе, то је углавном неслога, не знају да дефинишу шта ће се даље кад се гардијска бригада извуче, ко ће преузети зону одговорности, како ће се даље та територија заштити и тако даље и каже ту је било доста контрадикторности, то су те приче између двојице старешина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли још?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Због тога ја знам да је он био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Да ли је било приче о још чему?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не, он ми није помињао ништа, ништа конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Каже Мирољуб му показивао где се налазе командна места јединица, прве чете, друге чете и одред ТО Петрова гора, да ли је то на самом почетку било када је сведок ишао у извиђање или када?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не, кад сам ишао у извиђања нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кад сте били са?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Нисам видео командно место, видео сам тада Вујовића.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Зна се, Ви сте тако рекли, Ви сте тако рекли.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, али сам видео два или три дана касније смо обишли, баш је био и генерал Павковић са мном и Шљиванчанин. Обишли смо Тешића и Тешић нам је објашњавао, пошто је то из претпостављене команде, објашњавао нам је распоред својих јединица и објавио и показао нам је где је командно место одреда ТО.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Где?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па то где је ја сад не могу да дефинишем, где су све те куће у Негославцима у којима сам 3 месеца био, сад ако вам покажем.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не причам о Негославцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па то где је то, не могу тад, не могу, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, дајте сад да разјаснимо господине Трифуновићу, рекли сте да вам је Тешић показао командно место ТО.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: На његовом сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кућу у коме се налази командно место ТО?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте на командном месту Тешићевом?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, јуришног одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су та командна места Тешићево и ово командно место ТО, где су? У Негославцима, Сотину, Вуковару, где су?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: На Петровој гори, то је онај сам улазак у Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А дакле на Петровој гори и једно и друго или?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: И једно и друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И једно и друго?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, реците ми, тај појам?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Ја мислио сам да то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Тај појам Петрова гора, шта значи то за Вас Петрова гора?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па за нас је значило како смо га ми касније у војничкој терминологији водили то је један крај Вуковара, јужни део Вуковара.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Колико обухвата километара квадратних рецимо?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не знам.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не знате, само знате да је Петрова гора и да је тамо био штаб?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, било је командно место јуришног одреда.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Рекли сте да вам је Мирољуб показивао командна места прве чете, друге чете. То сте рекли у изјави, ево.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Ко је то рекао да је Мирољуб?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па Ви сте рекли, ево ту, ево то ћу вам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је то, која је то страна, господине?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: 41/48 код Радака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта? 41/48?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, па овде ево овако. 16.03.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево тражим, тражим. Да и шта? На основу чега Ви то тврдите да је сведок тада изјавио како је Вујовић показивао?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Господине председниче ево ја, ја мислим нисам погрешно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па погрешили сте.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ево само мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он говори о Тешићу, он говори о Тешићу који показује командна места.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: То никад није ни потреба да неко из команде бригаде улази још у распоред нижих јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, и он је показивао нама где му се налазе јединице и командна места јединица, између осталог његова прва чета, друга чета, одред ТО Петрова гора, показивао нам је и то знамо.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Грешка, пардон, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Значи показивао је и ишли сте са командантом батаљона и он вам је показивао где је прва, друга чета?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па колико смо ишли, нисмо дуго, довољно је било да нам и по правцу и по даљини каже, сад не могу да се сетим да ли је само.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јел можете да се сетити уопште да је било која команда, ево прве чете? Друге чете, треће чете?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Како да се сетим, места јел?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јесте Ви уопште били тамо или сте причали да постоје команде?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Вујановићу, као представник команде бригаде био сам на командном месту јуришног одреда један, командант мајор Тешић дужан је био да ми покаже положаје јединица.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: На чему, на карти?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: И показао ми је и по карти и кад смо изашли испред те куће, ова чета је у овом делу, ова чета је овамо, одред је овамо.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Господине пуковниче, па није вам могао тако показати пошто се са његовог командног места не може тако руком показати као што Ви показујете.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Добро.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ја врло добро знам.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Онда је било 100 метара од његове команде.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Шта 100 метара?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Даље.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Шта?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не кажем да ми је са лица места из куће показивао?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, а шта 100 метара од његове команде, нисте ми, шта 100 метара? Шта Вам је показао на 100 метара даље, шта?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Како је командант то показивао.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Шта?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Како је он то показивао.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А које?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: То је било нама довољно да схватимо где је, где је распоред.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, значи онда.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Е сад ја не знам где сам тад стајао и где сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро и то је објашњење.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Уосталом била је и карта можда је и по карти, али кад смо били на лицу места правац и остало. И то је сасвим логично, зашто не.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: То је за мене сасвим нелогично тако показивање и такво представљање јединица, штабова, а Ви можете причат шта `оћете. Приликом Вашег извиђања, кад сте рекли, а пре уласка гардијске бригаде, где се налазила Сремско-митровачка бригада? Да ли сте са неким из те бригаде контактирали у вези

положаја јединица, не пријатељских снага и тако даље? С ким сте се састали, значи први пут идете на извиђање и састајете се с ким?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не могу да се сетим је ли одмах био командант ту пуковник Бајо Бојат, углавном то наше извиђање се свело на упознавање са касарном у Вуковару, у њу смо ушли и са упознавање са ситуацијом на Петровој гори, то је оно што сам већ изјавио да се ту командант срео са Вујовићем. Те две су радне тачке биле, те две тачке су обиђене. Сремско-митровачка бригада је била у контакту на тим положајима, на којима не могу сад да се сетим, моја сазнања тадашња су била то сам већ изјавио да је касарна била опкољена и да су ту јединице, да ли је сад пресудну улогу одиграло то што је био присутан одред ТО Петрова гора или делови Сремско-митровачке бригаде, не знам. Углавном је касарна на неки начин била заштићена.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је приликом тог састанка са пуковником Бојатом, како сте рекли Бајом, да ли је неко био од мештана, вуковарчана, да ли је био можда тада Јакшић, можда сте га тада Ви упознали?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не, не, нисам.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А Мирољуб?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Нисам, јер командант оде и разговара.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Значи, нико није био од вуковарчана?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па ја, можда је био, али ја се не сећам. Ја сам оперативац који носим неку свешчицу и кад ми командант каже упиши ово, упиши.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па добро питам Вас чисто ради, пошто сте били тамо.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па реко би, стварно. Ја сам дошао на ово суђење да кажем истину, јер ви то осећате и судија. Мислим, ја не могу другачије, како кажу. Пуно тога не може човек да се сети. Само се сећам да сам на Петровој гори видео Вујовића тада јер то је било оно пресудно јел има нека јединица ту кад се дође да се може ослонити да се изврши планирање.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Значи тај дан кад сте дошли први дан видели сте Вујовића на Петровој гори?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, да.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: И шта је имао он од наоружања, шта је он, да ли је имао јединицу коју јединицу, који број?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не знам, не знам.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А само сте Вујовића видели?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па Вујовића и вероватно људе нека.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А како сте знали да је то Вујовић?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па зато што ми је саопштено да је командант одреда ТО Петрова гора и командант Мркшић каже то је тај одред који ће нам пружити заштиту приликом доласка и увођења јединица у борбена дејства и одма је се морало запамтити то име.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Значи нисте га видели том приликом?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Нисам га видео том приликом?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Видео сам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видео га је, па то каже.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Значи то је четврти пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то каже, то је то извиђање пре доласка бригаде.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па то је већ онда четврти пут да га је видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то је трећи пут.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: То је први пут, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извиђање.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па да први пут је то, па онда још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је први пут.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па онда још ова три, четири пута, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ко је у касарни, ко је у касарни? Ко је, да ли има нека јединица у вуковарској касарни у моменту доласка гардијске бригаде?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, ту је била инжињерија, међутим, пошто они нису могли да бране то све ту се појавила Сремско-митровачка бригада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: За ово што пита Вујановић, и они су били ту. Од ТО Петрова гора и ти делови Сремско-митровачке бригаде, они су гардијској бригади пружили заштиту да може несметано да се појави на тим полазним линијама од Негославаца па даље и онда десетак дана јединицама командује командант митровачке бригаде, пуковник Бајо Бојат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да би после десетак дана донета одлука са врха, да команду и формирање оперативне групе Југ преузме командант гардијске бригаде. То је тај период извиђања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, добро.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Кад сам ја срео Вујовића на Петровој гори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко лоциран од ваших јединица у касарни?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Од јединица гардијске бригаде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: У том периоду извиђања није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је гардијска бригада размештена на своје, што би рекли, почетне позиције и положаје?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Е, од тренутка када смо, кад је гардијска бригада 30. дошла у Вуковар, један дан је трајало оно што командант саопштава та наређења и правце, већ други дан је једна наша јединица, то је тај јуришни одред два ушао у касарну Вуковар. Ушао у касарну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле јуришни одред два је у касарни?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Јесте, али још увек Мркшић није командант док не дође, још увек је Бајо Бојат командант док не дође наредба од врха без обзира што је наша јединица већ после два дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има припадника одреда ТО Петрова гора или територијалаца у касарни?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: У касарни не знам да ли је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, добро.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Ако је било, то је било појединачно, а ово је нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Рекли сте да не знате који је број људства је био у одреду ТО Петрова гора?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не знам, ја знам да то, то сам судији одговорио то је по начелима формација батаљона само са мањим бројним стањем, колико је имао то.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Кад је спомињао ратне карте да ли су на њима учртани положаји јединица ЈНА, непријатељских јединица, јел тако?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је на карти обележено где се налазе неке од добровољачких јединица?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па мислим да јесте.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јесте?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Мислим да јесте.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: По Вашем казивању била је маса добровољаца?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Тако сте рекли, била је маса добровољаца?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Која сад јединица, јел може да се сетите ко је био обележен сем те Лево Суподерице, ако је и она била обележена?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Пазите, ако.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јел била обележена или није обележена? Немојте ми објашњавати ништа друго.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па онда не треба ништа. Не могу да се сетим јел била обележена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Знате због чега?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, хвала, не треба ми ништа друго. Јел како можемо да дођемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако не можете да се сетите, реците не сећам се и.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па знам ја тачно како изгледа то на карти, само ако је то битно.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па битно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, пита Вас Вујановић и то је уреду питање сасвим, да ли су на карти обележени и означени положаји добровољачких јединица или нису? Сећате се или не сећате се? Разумете?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Уцртан је јуришни одред један у чијем је саставу је било највише тих добровољачких јединица, могуће да су били уцртани по четама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Значи онда би се знало њихово бројно стање ако су уцртани, јел тако?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не, не, на карти се не уписује бројно стање.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не, не, али знало би се негде у неким другим документима?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: У неким другим да.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли су била обележена командна места командира чета, батаљона?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Пошто је то била оперативна, оперативна група Југ, значи најнижи ниво који је бележен у оперативном органу који је вођен код мене је су била командна места јуришних одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуришних одреда?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А чета не?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не, не. То су команданти водили, команданти јуришних одреда.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли сведок зна да је било ангажовања територијалних јединица из Србије и где су биле распоређене? Да ли су и оне биле уцртане у карти?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво да ли је било неких јединица ТО из Србије на подручју Вуковара те јесени?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не могу, господине судија поуздано да дефинишем, из Србије је било, да ли смо тада их гледали као добровољце или као формацијску јединицу ТО не могу да се сетим. Значи поменуо сам ја и Смедеревску Паланку и Нови Сад и Сарајево сам поменуо, тога има у документима и ономе што сам ја водио. Стизали су тако, да ли су имали неки формацијски положај, па смо их уграђивали у те ниже саставе или једноставно стигне група из Смедеревске Паланке, командантова процена је јуришни одред један, ова и тако даље.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А ко је слао сад те јединице из Србије?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Молим?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Значи то више нису добровољци, то су Територијална одбрана Србије, градова, значи Паланка, значи ко је сад био, ако знате то?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па могуће.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ко је слао те јединице?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Ко је слао?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, ако знате?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не знам.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не знате. Добро, а да ли знате ко је у то време био Радован Стојчић Баца?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: У то време не знам, а касније знам.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не знам ни ја па зато питам. Да ли је улажењу гардијске бригаде у борбена дејства претходило неко планирање по ангажовању јединица, батаљона, чета, водова? Претпостављам да је у томе учествовао и неко од мештана, барем на почетку ако не до краја, да упозна терен, да упозна официре са положајем јединица непријатељских и тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте питање?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па питам да ли можда знате јел неко то био од Вуковарчана и ако се сећате имена?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па рекао сам.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да је помогао у планирању, у том смислу?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Ја сам већ одговорио. Ја сам једном био на извиђању и то је тај контакт који сам објаснио.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Нисам говорио о извиђању.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Претпоставка је да кад улазиш у неки град.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него по Вашем сећању немојте по претпоставкама, него по Вашем сећању да ли је у том планирању око размештаја сад гардијска бригада долази на терен, Ви сте извидели терен и планира се размештај јединица, не знам први батаљон, други батаљон, трећи батаљон, још увек не постоји јуришни одред јел тако, па Вас то пита Вујановић да ли је у том планирању размештаја појединих батаљона и осталих јединица гардијске бригаде учествовао неко од мештана Вуковара који је добро познавао терен?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, да, тај почетни део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако се сећате?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Почетни део тај нисам водио, то планирање је вршио начелник оперативног, пуковник Лукић. Ја сам вам објаснио кад сам ја ступио на дужност. Претпоставка је да је морало бити неко ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не сећате се. Немате сазнања те врсте?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уреду.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Зашто је сведок као писар, тако је реко да је он обични писар, унео у ратни дневник одлазак Мркшића код Савезног секретара Кадијевића, а смену о Јакшићу није, иако заслужује пажњу, а ни једно ни друго се не односи на борбена дејства, значи ово је уписао а ово није, због чега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ова белешка била такође по наређењу команданта?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Ја се извињавам господине судија ја у неком стручном погледу не би да дајем осврт на моје професионалне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Пропусте о вођењу ратног дневника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте моје питање?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Ја сматрам да је био добро вођен и није се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте моје питање ја сам преформулисао, на тај начин одбио ово Вујановићево? Ви јесте уписали одлазак Мркшићев код Савезног секретара за народну одбрану, Ви то јесте уписали. Па Вас питам, јел то такође било по Мркшићевом наређењу?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Није по његовом наређењу, него то је нормалан процес о кретању команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А дакле о кретању команданта?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да. А ово питање за Јакшића, то ми није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Није ми познато било, није ми нико ни наредио да ја то упишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: И то, али и то је везано за борбена дејства да се уноси у ратни дневник или сте Ви то самоиницијативно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кретање команданта, ево каже то је о кретању команданта.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: То борбена дејства нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О кретању команданта.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, зна се да командант иде у Србију, не иде у рат.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па добро, видели сте Ви да нису баш сва само борбена дејства уношена у ратни дневник. То је ствар стручности органа који је водио, можда сам ја добио јединицу због те нестручности вођења ратног дневника, али све што је уписано у њему то је тачно.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Та јединица мене може коштати 20 година господине пуковниче. Та ваша јединица оцена, може мене коштати 20 година. Да ли ратни дневник који Ви пишете, носите код команданта како би га на неку руку аминовао, прегладао шта сте уписали, сагласио се са вашим тим шта је уписано?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да у том смислу да ли?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, па рекао сам свако наређење, значи то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него сад сам ратни дневник да ли се даје на увид, подноси на увид команданту да се види шта је уписано и тако даље?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, не свакодневно, него повремено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Повремено, да он изврши неки преглед или?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па њему је то све потребно ради наредних процена и одлука, значи има та свеска реферисања команданата, ти извештаји, шта је било по ратном дневнику, шта је било по наређењима претпостављеног и то је то што он треба да има у глави да би донео неку одлуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Сведок је говорио у изјави о некој нервози приликом наредбе за писање наредбе о смени, било је неке нервозе тако сте споменули, па како

је то нервоза била? Ви идете кући, пакујете се, рат је завршен, о каквој нервози сад причате? Па онда нисте унели као све елементе, можда нисте унели?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Ја знам због чега је била нервоза, али ако дозволите, и уопште није везано за све те ствари због чега је овај предмет овде, ја не бих на то питање јер то је ипак нека тајна.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ви сте ослобођени.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Мада сам ослобођен државне тајне.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јесте Ви ослобођени војне тајне?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Ако хоћете да вам одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ако сте ослобођени, а знам да јесте ослобођени.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда одговорите.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Значи прво наређење за које ја знам усмено које нам је Мркшић саопштио је било из претпостављене команде да се бригада припрема да крене према Винковцима и Осијеку и код старешина који су толико времена били у том Вуковару нормално да се појавила нервоза и ишчекивање хоће ли бити то или ће бити назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или ће бити повратак за Београд?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, и онда су састанци ту држани и најодговорније старешине су тражиле од Мркшића да убеди Савезног секретара да је бригада исцрпљена, да ту не може даље, да то и све остало и онда је на крају крајева и јавио из Београда ову варијанту по којој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево добили смо одговор господине Вујановићу.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: То је нервоза била.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли зна ко је са Мркшићем отишао код Савезног секретара?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не знам тачно, не знам, то нисам знао ни у Хагу да им кажем.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Зна да је вођен деловодник у канцеларији општих послова или у персоналном органу и да је тамо заведено све у вези смене Јакшића, ко је од официра био задужен за те канцеларије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да не зна. Он каже био је неки мајор али не зна.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не, не, није рекао да не зна од официра ко је био задужен, него не зна ко је носио ту пошту, ја мислим тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него не зна персонално ко је био задужен за то, тако је рекао на питање мислим колеге Перковића.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, да, не знам ко је био начелник персоналног органа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, управо то.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Јер ја сам господине судија дошао у гардијску бригаду 10 дана прије одласка у Вуковар, ја персонални састав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нисте познавали добро персонални састав?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Персонални састав бригаде сам тек упознавао у Вуковару и логично је да се не сетим једног персоналца где су други послови били.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Сведок каже да се не сећа ко је у наредби око евакуације болнице био носилац тог посла, јел тако? Господине пуковниче питам.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јел тако?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Мислим да се не сећам да ли је регулисано у наредби јер таква једна наредба мора да носи пре свега носиоца, па начин, па.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, да ли се можда сећа коме се безбедњаци јављају при доласку у болницу неvezано за ову наредбу? Да ли се уопште неком јављају у болници?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнања те врсте?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Мислите на ове који су дошли из претпостављене команде?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па било је три, четири врсте, сад коју `оћете изаберите?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па ови из бригаде не знам, они су имали сталну оперативну надлежност о кретању и ситуацији на терену, то је ово Шљиванчанин и његови органи.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, Прва војна област?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Прва војна област ово што сам рекао да их је Мркшић примио и пошто су рекли да су дошли да виде ситуацију није их ни понудио кафом и послао их је у зону.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А Васиљевићеви ови?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па то су ваљда Васиљевићеви, е то је оно што ја не знам јер нисам баш хтео да увезујем да ли су то из Прве војне области или из Савезног секретеријата јер мене безбедњаци у принципу нису уопште интересовали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, према микрофону се окрените.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Ни као официра ни као официра, а ни као човека који је радио неки други посао.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Значи ако ова наредба што сте писали у вези евакуације болнице њих се уопште не дотиче, значи они су тамо радили ко је шта хтео и слали су извештаје како би испало?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то господине Вујановићу, шта је то, јел то питање или Ваше закључивање?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ограничите се на питања.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Значи ти безбедњаци на терену нису уопште одговарали команданту оперативне групе Југ нити Шљиванчанину?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Ја то нисам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је одговорио на то.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Радили су ко је шта хтео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је одговорио на то.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: То нисам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога су и што извештавали.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је та наредба о евакуацији написана пре њиховог доласка, пре доласка ових безбедњака?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па не могу да потврдим, рекао сам већ, она је морала да настане после разговора Весне Босанац и Мркшића пошто су они то увече били, то је вероватно сутрадан писано.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ево сад ћу, они су дошли 19. знам после оног наређења за евакуацију болнице, то је на страни 36/48.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па добро Ви се сећате, ја не знам.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па да потврдите? Значи дошли су?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па могу да потврдим ако је тако уписано, а не могу да се сетим, разумеш, ако је уписано то је онда сигурно тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него то сте Ви изјавили 16. марта, господине Трифуновићу.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад читам, «то су вам органи безбедности које је послала, један део је послала Прва војна област генерал Панић, један део је дошао из Београда од Савезног секретара, они су дошли 19. знам после оног наређења за евакуацију болнице» и тако даље.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, да, сигурно је наређење после разговора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то су Ваше речи па Вам.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, да.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Значи то можемо да закључимо да је наређење већ било 18., пошто су 18. господине пуковнице ушли у болницу и обезбеђивала једно време господин Тешић док није дошао господин Симић и заменио га са војном полицијом, о том Вам говорим да стално померате тај један дан?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не померам, не може се тако.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Може се тако, кад је то тако било.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не, ја сигурно знам да га, да ми Мркшић није наредио да га пишем док се са Весном Босанац не договори како то треба да иде.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: И знам тачно када је Весна Босанац дошла и довела она три наша припадника.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Значи 19-ог?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па 19.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А у болницу се ушло 18.?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па то ко је ушао не знам, али званично, не знам ко је ушао у болницу 18-ог, можда су понеки делови, неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, видећемо да ли у болницу или око болнице.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли су се ти безбедњаци уопште јавили Мркшићу кад су одлазили?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не знам, не знам. И ја сам се питао да ли су се јавили пошто та њихова линија објаснио сам како иде, да ли су команданту нешто рекли.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли су они можда једну ноћ спавали тамо у штабу, ти безбедњаци?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Мислим да нису у штабу спавали.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Нису. На крају ко је требао обавестити Мркшића о целој евакуацији болнице? Ко је требао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обавестити, он је наредио, него ваљда известити о спроведеном?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Извињавам се.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па извештај је требао да му поднесе онај ко је био носилац, а ко је био носилац у тој наредби сигурно можда и стоји, ја не знам то.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па јел би могао бити носилац Шљиванчанин пошто је он начелник безбедносних бригада?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Могао би свако, могао би и Панић и Шљиванчанин и Трифуновић и свако ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко год је одређен?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Ако је тако написано, али ја не знам ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли знате ко је по Вама требао извршити селекцију и ту тријажу у болници на цивиле и ови под оружјем?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па опет кажем требао је онај кога смо одредили. Међутим, каква је ситуација на терену а и ово везано за посету тих органа безбедности, да ли су се они укључили прије, прије него што је нешто том наредбом регулисано да има један човек који ће да одговара за све то, не знам. Ја сам касније чуо да се ту свако укључивао, са свих страна и ти што су дошли из Београда и ови и они.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па знам рекли сте на страни 27/48 да сте добили само неке наговештаје у вези селекције те, па зато Вас питам да ли можда знате нешто у вези те селекције, пошто сте рекли да знате мало?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не, мој закључак је био после свега тога.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не закључак. Шта имате сазнања?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па сазнања, та сазнања, да су из претпостављене команде послати и органи за логистику због тог транспорта и тог превоза и органи безбедности због те селекције. Али ја то нисам, нисам чуо од команданта, нисам чуо од њих да су то њему рекли нити да је он могао њима наредити, ако је претпостављена команда то наредила, не знам.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Господине пуковниче, значи тамо долази неко из Београда, ја сам овде главни на терену, овде су заробљеници, па ко сад први, јел има тај њихов, ја тако то схтавам, ја не знам ко сад са њима барата са тим заробљеницима, ја не знам, хоћу то да разјаснимо?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Командант је требао да да задатак или да им дозволи или да им не дозволи.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да и сад се појављују ове две, три групе?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Али ја не знам да ли је он дозволио или није дозволио, то ти ја објашњавам. Не знам ја да ли је он дозволио. Само сам рекао да није се нешто пуно бавио с њима.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро. Кад је говорио о доласку органа безбедности из Прве војне области, Савезног секретара, 19.11. после оног наређења за евакуацију болнице и када им Мркшић говори ако сте због тога дошли изволите, говори да се тог дана ишло мало шире мислећи на пребацивање цивила, исто тако је било и пребацивање једне групе из болнице под одружјем, о каквој то групи говоримо под оружјем 19-ог?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не знам, у ком контексту сам дао ту.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ево на страни, господине председниче, на страни 36/48.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја то тражим управо.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Значи то, а и господин Панић нам говори да је 18. већ почела евакуација болнице, 19. је то већ ишло шире, исто ко и Ви, само што Ви говорите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не видим ја то на страни 36, господине Вујановићу.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која страна?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: 36/48.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја то не видим на страни 36, ништа слично.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Трећи пасус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трећи пасус одозго? Шта?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Одозго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте Ви прочитајте, ајде шта желите да се прочита.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па говорио је о једној групи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али не видим, ја то не уопште не видим, какви заробљеници.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: У транскрипту има, е сад да ли сам погрешно један лист, два листа ја не знам, нека вам неко помогне ја сад стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, у врху горе, у врху транскрипата пише која је то страна.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Само мало, е овако: «У овој групи под оружјем» је на страни 27/48 предзадњи пасус, ако Вас то интересује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас интересује, Ви сте тражили да се то сведоку предочи и кажете нам са стране 36.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Одлука је пала, ево овако почиње, «одлука је пала да иду у Митровицу».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево га 27 је нешто друго.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: И онда Ви питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «да ли је било људи у болници под оружјем», «јесте», «баш под оружјем?», «да». «Е сад кад је текла та селекција само сам нешто неке наговештаје од људи, и шта је требало да се уради са појединим групацијама из болнице», да «технички шта је требало да се уради», «технички би требало и мислим да је по вашем сећању да су се значи рањени, болесни, жене, деца и старци предали хрватским властима, ја сам био сведок тих догађаја и покушаја» и тако даље.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Нисте дошли до овог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: «Одлука је пала да иду у Митровицу».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2Одлука је пала да иду у Митровицу.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Е, и Ви питате «у Митровицу», е онда он одговара «да им се тамо суди и мислим да је тако и било да је једна група и одведена у Митровицу».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «да је једна група и одведена у Митровицу из болнице», па да.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Тако је, а пре тога смо причали, е сад Вас питам која то група, каква група 19-ог?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Та група која је била под оружјем по закључцима и по ономе како су извршили селекцију и тријажу. То је та група која је пуцала и правила злочине. То је она прича да ли им се требало судити ту или у Митровици. Одлучено је, у Митровици.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Претходни дан је одвежена једна група са Митнице?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да могуће да је то.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: То је то, па није могуће, јесте. А ова друга је из болнице. Па јел она била под оружјем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, шта је са групом наоружаних из болнице, то је то, Ви сте говорили о томе да је пала одлука да иду у Митровицу и да је наводно једна група и одвежена?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Можда нисам поменуо само Митницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Ја сам хтео да кажем сви људи који су били под оружјем, пала је одлука да им се суди у Митровици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не само ови из болнице наоружани?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не само ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На то мислите?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Једино можда ако сте ме конкретно питали за болницу па, значи сви људи који су били под оружјем требало им се судити у Митровици. А рекао сам да их је било и у болници, да смо такве извештаје примали, а сигурно не у оном броју колико их је било на Митници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Углавном то је то. Имам још, али добро то је то, да се не понављам, а и са консултацијом са својим браниоцем скратио сам доста питања. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Оптужени Златар Вујо.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Златар, кажите?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Пошто смо чули од пуковника Лукића на суочавању са Кинезом овде, са Милојевићем да је била забрана уласка 48 сати у Вуковар, да ли господин зна јел то истина или није, за такву наредбу, да је тако нешто постојало?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: На који период мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Одмах после пада Вуковара, одмах после 18. да је била забрана уласка у Вуковар и да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих дана о којима ово причамо, о евакуацији болнице и тако даље. Да ли је била нека забрана уласка и изласка из Вуковара?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не сећам се, била је, има ту један докуменат како се треба извршити асанација тог терена, ако је то у питању асанација терена, онда је можда и логично да је било неке забране али ја се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Било је и животиња угинулих, људи и тако могуће да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чујете?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Било је доста и животиња и доста тих.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Не, не, из Шида, из Шида забрана уласка цивилима, да ли је свима лицима да ли је било забране уласка 48 сати у Вуковар?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не сећам се ја, тако ја нешто нисам писао.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Добро, не сећате се. Реците ми да ли Шид спада у оперативну групу Југ?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Шид?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Да?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Да ли знате можда која је јединица издавала пропуснице за улазак у град Вуковар?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Која јединица?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: У Шиду?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: У Шиду је војна полиција Прве војне области, али је била једна, један ужи прстен испред Негославаца где је полицијски батаљон.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Не, не, у Шиду, у Шиду, улазак за у Вуковар, из Шида долазе људи који долазе из Шида да уђу у Вуковар морали су имати пропуснице то смо чули и то се знало?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Оно што знам и што смо ми регулисали, ми смо имали пропусну службу непосредно пред Негославце, са сопственим снагама. А ако је било у Шиду пошто је тамо била команда Прве војне области, то је то.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Добро та ваша служба у Негославцима што кажете, да ли је она евидентирала нпр.сад човек рањен био је например или је избегао у Србију био или

било шта, да ли би она евидентирала његов улазак у Вуковар? Он долази ту на ваш тај пункт, да ли би ту био евидентиран?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Долази као добровољац, шта помињете?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Не, не, завршен је рат, повратнике?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, улази се у Вуковар?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Враћа се човек кући?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате тај прстен војне полиције, да ли се евидентира ко улази и тако даље?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Тако је. Значи, успостављена је потпуна евиденција уласка и изласка.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Где је то вођено, записивано, како?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: То је оно што је у гардијској бригади баш функционисало.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Јел то вођено, записивано, уписивано ко уђе и изађе и све?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, да, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то, каква је то документација, какав ти то документ био?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Не чујем овде ништа господине судија.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: То је дневник контролно-пропусне службе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дневник контролно-пропусне службе?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: А где се тај дневник сад налази, јел би га сад могли наћи негде? Јел сад негде доступан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике касније да видите рецимо дневник контролно-пропусне службе? То је, претпостављам да је то овај у надлежности овог полицијског, имали сте два полицијска батаљона?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, да, два, два. Два полицијска, један је био у борбеним дејствима, један је обезбеђивао команду. Нисам имао прилике да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, били сте, причали сте нам о томе да сте били и у некој да ли комисији или у неком органу који је обезбеђивао документацију за, везано за сарадњу да Хашким трибуналом, па да ли сте имали прилике да видите те дневнике?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не, не, нисам, пуно је те документације господине судија било, кад уђете оно да видите скроз се ознојиш, не можеш да прегледаш, а камоли да памтиш шта је оно све.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: А јел знате од официра ко је водио то? Од официра ко је то водио?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па мора да је водио командир чете који је добио, који је из тог батаљона добио задатак да води, то је тако по начелима.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Знате можда његово име?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Е сад би ја још једно питање, пошто господин тврди да је био код Тешића и да му је он објаснио ту је штаб ТО Петрова гора, да ли би могао скицирати он из Тешићеве куће од прилике где се то налази?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да ли би могао?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Да ли би могао скицирати, направити скицу једну сад нпр. ту је Тешић и из те куће где се налази то орјентационо, јер Петрова гора има 17 кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватили смо сведока да не може уопште тако нешто.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Али Петрова гора, друже председниче, није Баново брдо, Петрова гора има улица 17 кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, али схватили смо сведока мало пре смо схватили сведока.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Према томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да он не може то тако да определи.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Није то велик простор да се човек ту тако изгуби.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Јесте Ви схватили да би ја био тотално искрен и да би одговорио на то питање, кад сам ја једва у Хагу нацртао распоред оне зграде где је била команда где сам ја био са гелералом Мркшићем, па после 17 година одакле знам, не знам како своја кућа изгледа.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: То је једна једина улица, Ви то правите Баново брдо од тога, то је једна једина улица са 17 кућа. 17 кућа ту има, ја ћу набројит све и једну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро господине Златар не може се.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: 17 кућа има и од тога се прави Петлово брдо.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Будите сигурни да би одговорио да знам. Он човек као командант је показао, ја сам то можда одмах заборавио пошто је он командант што да му се мешам у команду.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала. Да ли још неко од оптужених има шта да пита сведока? Нема, изузев Вујовића.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја се извињавам само једно питање, да ли сведок зна како се звао Начелник за регрутне послове при команди?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелник за?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: За регрутне послове?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: У команди ОГ Југ, оперативне групе Југ у Негославцима? Пошто је тамо имао рекосмо мобилизације ТО Берак, овамо и тако даље, ко је начелник за регрутне послове?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има начелник?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Пардон, за мобилизацијске послове, не регрутне?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Да, да, има у команди, има.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Како се зове?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Ако сам добро разумео, да ли постоји орган за мобилизацију у команди бригаде?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Знамо да постоји, него да ли знате како се зове?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био, ко је био?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не, не, не знам, не знам.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: И само нисам разумео, пошто сам тражио у лап-топу нешто, у вези да ли је то сведок рекао да је Павковић био и Шљиванчанин да су били са мношћом кад је он обилазио, кад сам наводно ја показивао, односно 46 страна је то, али не може се протумачити да ли је Тешић или ја? Да ли је сведок рекао да је Павковић био и Шљиванчанин кад сам ја био кад је показивано где је команда?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте Ви показивали, па?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Е, ти ниси показивао мени ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него Тешић.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Показивао је Тешић мени, Павковићу и Шљиванчанину. Јеси разумео сада?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А сад да ли је сведок знао тачно где је команда Територијалне одбране, да ли је знао?

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па тад сам знао где је команда јуришног одреда Тешићева и он нам је показивао оне три његове чете и твој одред ТО.
ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: И где је команда Територијалне одбране?
СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Па да, показивао је, сад не знам где ти је тачно.
ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли се сећате да.
СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Само је рекао све је то у кућама, и једна.
ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Две, три куће даље, где је то било? Само то још.
СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Молим?
ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли сведок се сећа ште је рекао, да ли је то било од њега у истој улици или даље или од команде?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не може он то да определи господине Вујовићу, трећи пут.
СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Вујовићу, тад кад је то било, то је било 2 дана после отпочињања дејстава, знате какви су проблеми било горе ући у ово.
ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја се извињавам то га уопште није.
СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Командна места нису толико била битна, али нормално ради оријентације човек је нама саопштио где су.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: То га уопште није било, а сведоку само да дам до знања да Јакшић говори да је он био командант Територијалне одбране, што је најжалосније а ни он није био зато што је хтео да буде командант и Ви једини причате ово што сад причате, само толико.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неко има нешто да пита сведока? Нема.

Даљих питања сведоку нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли Ви још нешто да кажете господине Трифуновићу? Не?
СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Не, осим да се захвалим вама, а покушао сам да будем.

Даљих питања сведоку нема, сведок нема ништа више да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите ли трошкове што сте долазили у суд? Долазили сте у три наврата?
СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: У три наврата из Пожаревца.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из?
СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Из Пожаревца.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Пожаревца.
СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Тамо сам са родитељима.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, колики су Вам путни трошкови, то Вам можемо наравно признати неке трошкове на име исхране? Колико су путни трошкови на релацији Пожаревац – Београд и назад?
СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: То ваљда знају тарифу, рекли су ми по аутобуска нека карта и то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имамо то? А да, ево га ту је.

Сведок тражи на име путних трошкова на релацији Пожаревац – Београд и назад износ од 750,00 динара на име једног доласка, те трошкове исхране, па

се сведоку за долазак у три наврата у овај суд досуђује 5.250,00 динара привремено не терет буџетских средстава суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала господине Трифуновићу, можете ићи.

СВЕДОК РАДОЈЕ ТРИФУНОВИЋ: Хвала и вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад је 14,10. Колега Вујин.

АДВ.МИЛАН ВУЈИН: Ја би Вас молио да саслушамо сведокињу, она устаје, јутрос је у 5 устала и кренула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам, она долази.

АДВ.МИЛАН ВУЈИН: И здравствено стање, ја мислим да она неће бити дуго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да нећемо дуго, да.

АДВ.МИЛАН ВУЈИН: Ви ћете је испитати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, добро.

Сведок МИЉКА ВОЈНОВИЋ

Уз сагласност опт. Ланчужанина, Милојевића и Драговића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако? Јесте.

Браниоца адв. Калањ Ђорђа ће до краја данашњег главног претреса замењивати бранилац адв. Дозет.

АДВ.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Ја бих молио судија, замењиваће ме колега Вујин, морам да изађем, имам неких проблема.

А уз сагласност опт. Атанасијевиће њега ће у замену за браниоца адв. Вукотића замењивати бранилац адв.Вујин.

Приступи сведок Војновић Миљка, рођена 1951. године, Вргинмост, од оца Милоша Бућана, по занимању пензионер, супруга оптуженог Војновић Милана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Војновић како ме чујете?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године сте рођени?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: `51.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: У Катиновцу, Вргинмост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Милоша Бућан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бућана?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању? Домаћица, пензионер?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Пензионер, сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Супруга оптуженог Војновић?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Милана, јесте.

Па најпре упитана од стране председника већа исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Војновић по закону Ви сте ослобођени дужности сведочења.

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате, не морате да сведочите, међутим бранилац Вашег супруга је предложио да се Ви саслушате као сведок.

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Па ја сам тражила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас питам да ли желите да сведочите или не?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Ја хоћу да сведочим, ја сам тражила и у Новом Саду да сведочим код Алмипића.

Исказује да жели да сведочи, а потом упозорена, опоменућа и заклетва читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Војновић дакле саслушаћемо Вас као сведока, дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, не морате да одговарите на питања чијим одговором би себе или свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Дакле, на та питања нисте у обавези да одговорите, ја Вас молим да гласно прочитате текст заклетве за сведока, налази се ту пред Вама. Гласно.

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Заклињем се да ћу у све што пред судом будем питана говорити само истину, да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Госпођо Војновић.

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Јесте, изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јесен '91. године где сте били?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: У Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте у Вуковару у Вашој породичној кући?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Јесте у породичној кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се налази Ваша кућа у Вуковару?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Па у улици Петрова гора. То је насеље изван града.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте све време целе те јесени били?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Нисам била само 10 дана, 12.09. а вратила сам се 01.10.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 01.10.?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Кад је син пребачен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је са Вашим супругом, где је Ваш супруг те јесени?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Био код куће, био на стражама, био цело време на стражама у улици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У улици. Је ли био наоружан?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Па нормално је био, био у униформи, нормално је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У униформи, у каквој униформи је био?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Па била је шарена и маслинасто онако зелена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Да, то су добили од.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете чувао је стражу?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Јесте чувао је стражу и онда је на крају времена кад се био разболио био је, предложио га Перо Миљановић, био му је командант, онда је на крају био брицо, шишао је и тако људе те и тако шишао је и бријао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био Перо Миљановић?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Командант његов био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Његов командант?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је он то чувао стражу?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Па преко пута нас била кухиња и ту је на кухињи чувао стражу и ту је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко пута Ваше куће?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С преке стране улице?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У некој кући или шта?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Да, то је била кухиња, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је била кухиња?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, да ли знате кад су завршене борбе у Вуковару?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Како не би знала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или кад је Вуковар ослобођен, кад је Вуковар пао, како то већ ко зове?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Вуковар је ослобођен 18.11., ослобођен је Вуковар. Како не би знала кад сам сваки минут чекала да дјете своје нађем и да видим шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су Ваша деца тада?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Па син ми је био, ја сам ишла у 9 месецу кад су нам јавили да је пребачен за Краљево, онда сам ја ишла у Краљево да га видим јер су нам дојавили да је у Краљеву и онда сам ја ишла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је пребачен?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Из Загреба, ишао је у Војно-техничку школу и пребачени су у Краљево, а за ћерку нисмо знали ништа, она је остала у граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ћерка се звала како?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Звездна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Звездана.

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: А син Звездан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је остала у граду, у Вуковару?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: У Вуковару, доле у центру града је остала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли она била удата или?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Била је удата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За кога?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Ивицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ивицу?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Ивицу, а ја он не знам вам тачно како се презиме звало његово, то вам не знам јер је он хтео мењати презиме и име да се могу вјенчати јер је она била трудна и он је хтео име и презиме да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Ивица био Србин или Хрват?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Био је Хрват.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Ми смо га звали Ивица, а муж га је звао зетом, а ја сам звала Ивицом, он га је звао зетом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, и када сте ћерку последњи пут видели те јесени?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Па ја сам ћерку видела у 6 месецу јер сам ја ишла кроз барикаде да је видим и онда једва сам прошла до њих и молила да изиђе и молила сам зета да је барем пошаље негде даље пошто је трудна и онда она није изишла и ја више нисам могла до ње ићи и тако да нисам више је видела никако. Никако је нисам више видела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, сад кад су завршене борбе у Вуковару, кажете једва сте чекали да се заврши да видите своју децу?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Па је, јер не знам како год је које место ослобођено ми смо ишли јадни да видимо ди је и одали смо свакуда так` да видимо `ди је да можда је нађемо или што кажу нисмо је нашли, свакуда смо. Ми смо и шахте отварали и све смо да видимо реко да барем да видимо `ди је што кажу. Нисмо, свакуда смо одали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли заједно Ви и Ваш супруг ишли и тражили је?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Ишли смо заједно, једно време стално смо заједно ишли јер он није допуштао да идем сама пошто сам ја била болесна и што кажу онда тако да смо заједно ишли и све. И он је био јако тужан јер смо, како ћу вам рећи, ми смо били подељени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сте све тражили у Вуковару?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Били смо скроз доле до Дрвене пијаце смо ишли, како се год које место ослобођавало ми смо тако и ишли и били смо у «Велепромету» и свађе смо били како год је ко излазио ми смо так` јадни јурили да видимо `оћемо ли је наћи и нисмо је нашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У болници да ли сте били?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Нисмо били тад у болници. Ја сам била после, што кажу оно у болници, кад 23-24. ја сам ишла у болницу да видим можда је у болници. Ја сам ишла сама у болницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Ја сам лично ишла и нисам, што кажу, никога ништа само што кажу оно било је све, и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а Ваш супруг?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: И он је ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате за њега?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Па он је ишао на другу страну и онда смо се ми раздвојили, ишли смо свако на своју страну да видимо можда ће је неће наћи и што кажу и све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви ишли на Овчару?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ваш супруг?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Он је ишао 19. предвече, ишао је 19. Нису били дуго док је Раде, он је изишао и каже жено ја оде и ја на то сам отишла на бунар по воде преко, код комшије једног, јер нисмо имали воде, док сам се ја вратила са бунара они су се вратили већ. То је ноћ већ била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, ко се вратио, кажете они?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Раде и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Раде?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Раде Бакић и Милан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бакић?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Да, они су се вратили и он је ушао унутра и кренуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па колико, Ви кажете то је предвече?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Па то је било око 5, 6 сати, то је било, то није било дуго док сам ја донела воду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли мрак био или је још дан био?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Па нак сумрак је већ падао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сумрак?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Сумрак је падао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то док сте Ви отишли?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: По воде једно 5-6 кућа ја сам отишла по воде код неког Рајка, он је Хрват.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Ја сам отишла код њега по воде док смо се ми изредали јер су од њега сви носили воду и кад сам ја воду кад они се већ вратили и он је ушао унутра и окренуо плакати и каже жено мале нема нигде, нема никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је Звездана имала тада година?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Па Звездана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је годиште она?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: `71.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: `71.

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Ето 20 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи 20 година?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: 20 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд знате да је то било баш 20.?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Како не би знала, што кажу, 19.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извињавам се, извињавам се заиста 19.

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Како не би знала кад сам бројила и дане и минуте, како не би знала и кад је пао Вуковар све се јавило, што јављало се и знала сам што каже сваки минут и сат сам знала и све сам знала. Како не би знала јер је мени било у питању дјете трудно и све да барем нађем што кажу да изведем је и све. Како не би знала, знала сам минуте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Што кажу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А 20. да ли сте ишли негде да је тражите?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: 20. смо ми ишли, ми смо 20. ишли у «Велепромет», ишли смо у касарну, у касарну нам нису дозволили и ми смо се враћали из касарне и кажем ја сад идемо за Шид, чули смо да су ошли за Шид једни конвоји, реко идемо ми за Шид, и утом је наишао Перо Миљановић, имао је црвена кола, дугачка сад вам ја не знам рећи како су се што кажу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: И он нас је покупио и каже ја ћу вас одвести до Шида.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је ишао у Шид?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Ја и муж и Перо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле и Ви и Ваш супруг?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Да. И онда смо ми ошли до Шида и у Шиду смо ошли у Црвени крст, док смо ми стигли до Црвеног крста што кажу, и тамо смо били и они су нама дали списак и на списку је није било и ми се враћамо из Црвеног крста кад неко за нама виче «еј, вас двоје», ми се згледали нак јадни и тужни, дјетета нема, трудна је и све у 12 мјесецу треба родити и све што кажу, кад син. Нисмо га препознали уопште своје дјете нисмо препознали, нити видјели што кажу од туге оно и све и каже он нама и ту се исплакали и све, он кренуо кући да иде да види шта је са нама и онда се ми вратимо и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је који?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: То је 20. било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је 20., које доба дана?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Па то је било после подне јер смо ми после подне то је било, јер је воз кренуо ми смо ишли на воз из Шида за Митровицу и онда смо ишли возом. Дошли пјешке јер смо имали доста ићи и онда је син ишао са нама за Митровицу и онда смо, мрак је падао кад смо дошли у Митровицу, то је мрак падао,

јер смо ми око 9 сати кренули из Вуковара од касарне у 9 сати између касарне и Велепромета и онда смо ми док смо ми дошли и док смо пјешке јер је Перо нас истоварио у улазу у Шид, ми смо пјешке онда ишли до Црвеног крста, питали гдје је Црвени крст и онда смо ишали пјешке и так` дошли смо у Црвени крст, нема је на списку, они су нама дали списак и ми се так` враћали кад је син прошао нас и ми каже «еј вас двоје мене не познате». Ми се изненадли, дјете је што кажу, ниси ни мислио и так да ће доћ`.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сте ту ноћ провели?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: А?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сте провели ту ноћ?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Ту смо ноћ ми код, у Сремској Митровици, 20. навече ми смо та жена у Сремској Митровици падао је мрак и ми нисмо више могли назад, нема превоза и та Невена каже ноћећете код нас и онда је син ноћио код нас, ту смо се ми окупали, син се окупао и све, људи били фини и дали сину 50 ДМ и онда смо 21. ујутру доручковали, они су нас лепо примили људи и све и онда смо ми кренули назад на воз и дошли до Шида и онда од Шида смо ватали чим смо стигли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, Ви рекосте Ваш син Вас нашао ту где Вас је нашао?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Он је био кренуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он био, у Краљеву?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Он је био у Краљеву био, он је напао да иде да нас види, да нас нађе кад је чуо да је Вуковар пао, преко оно доле јављају и он је рекао свом главном ја идем па таман вели не био жив, ја идем `ди су моји родитељи, `ди ми је сестра и так да онда он је дошао тако и да смо се онда ми вратили за Митровицу и ишао са нама за Митровицу. Ту смо ноћели у Митровици код Невене Николић, јер је ноћ скроз била пала, нисмо имали с чим више да се вратимо и она жена каже ноћите код мене и так` да смо ноћели 20. и 21. ујутру је жена лепо спремила доручак и ту смо ми седели и причали и онда смо кренули од ње и онда смо се так пребацивали до Шида и из Шида ишли смо с неким камионом назад за Вуковар преко Негославаца, ја не знам каки је био камиончић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, добро, 21.?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: 21. јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потом?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Потом смо онда дошли кући и онда сам ја опет кренула назад да идем тражити, муж је био јако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где назад?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Доле у «Велепромет» и по граду, ја сам кренула да идем тражити, они су ме грдили шта идеш каже видиш да се још пуца и све, али ја сам кренула да идем тражити, реко или наћи или ја мртва или реко шта има везе кад нема ње нема ни мене, ето тако је то било. Ето и цело време сам је тражила и тражила, највише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте, и кад сте нашли ћерку?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Па ми смо за ћерку, она је нама, Невена је наша, она је пронашла преко Црвеног крста Сарајева и први глас смо за њу добили у трећем месецу, трећем-четвртном месецу `92. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наредне године?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Добили смо слике, да, Невена слике нам послала преко некога не знам ни ја кога, послала у штаб и из штаба смо добили слике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је, где је била?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: У Црквеници. Од тад је била у Црквеници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Црквеници?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Да, родила је у Црквеници, била је у Црквеници, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остало ми је нејасно госпођо Војновић, на основу чега Ви то памтите те датуме, те 19. ово, 20. оно, 21.?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Како не би, господине судија, памтила кад сам ја од шестог месеца сваку сузу пролила, од ње ништа не знаш, а дјете ми трудно, ја сам датуме, минуте памтила, што кажу, како не би памтила 18. добро знам што кажу кад је оно свирнило и каже пао Вуковар и све, како не би памтила, ми смо скочили сви да идемо тражити и оно што каже, како које место је све, ишли на Дрвену пијацу и све, како не би памтила. Те датуме памтим добро кад се у крви обрља, онда знате како је, што кажу ту је у питању било дјете. Дјете је било трудно у 12 месецу родило, 23.12. је родила. Секираш се `ди је родила, шта је родила, како, `ди је и што кажу оно како не би памтила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми кажете Раде Бакић је дошао па је са Вашим супругом?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Раде је наишао и супруг је искочио и каже жено ја оде, ја оде на пољопривредно добро да видим јесу тамо дјеца и није било дуго, мрак је падао док сам ја воду доњела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чиме је то Раде дошао, како су отишли?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Са «Југом», црвеним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са «Југом»?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: «Југо» црвени и он кад се вратио, кад су се вратили, он је ушао у собу и окренуо плакати, легао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то ауто који је Раде имао од раније или?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Раде је имао од раније ја мислим тај «Југо», ја мислим да га је имао од раније. Само знам да је «Југо» црвени био јер га је возио и послје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Ахметовић Исмет-Иво?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам ништа не значи?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: То ништа не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то супруг Ваше ћерке?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Е то Вам ја не могу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер рекосте да се не сећате његовог презимена, па ми то мало чудно?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Не сећам се зато што су њега сви звали Ивица, мама га је звала Ивице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па знам, али то је неко ко.

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Јер он је требао мењати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Војновић само моменат.

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша ћерка има 20 година?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трудна је?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са неким?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви не знате како се човек презива?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Па њега су сви викали Ивицом јер је он је требао мењати име и презиме, они су се требали венчати па је он чекао да мења име и презиме, а за чега је он требао мењати име и презиме ја вам то не знам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, јесу ли се они венчали?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Нису се венчали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откад она живи са њим? Ако је требала се породити у 12 месесу?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Па нису се венчали јер није могао средит папире, није мого средит папире јер је он хтео мењати име и презиме, а Ивицом су га сви звали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли су они, не разумете ме шта Вас питам, звали су га Ивица уреду?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она треба да се породи у 12 месецу?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је она са њим живела?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Па живела је она са њим нормално и живела је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго пре ове јесени вуковарске?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Па она је живила од `90., па годину дана је са њим она живела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Годину дана?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Годину дана, више од године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли се посећивали?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Јесмо се ми посећивали, ми смо посећивали и ми смо њима клали свиње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И не знате како се презива неко са ким живи Ваша ћерка и с ким очекује дете?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Па нисмо знали, јер нико није знао, јер је он тражио да мења, јер је он сређивао, тајио, сређивао име и презиме и од маме своје сређивао име и презиме да мења, јер је он мењао име и презиме. Он је мењао све. Њега су Ивицом звали, али он је сређивао тајно име и презиме своје мењао је све, а зашто ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је, јел он то променио или сређивао промену?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Он је то сређивао још није био променио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још није био променио?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Да, још није био док сам ја била онда код њих у шестом месецу дотлен није ништа и ја сам питала кад ћете се венчати и она каже Ивица није још добио папире, е то је било све што кажу. Ја кажем да ли ти знаш колико си ти трудна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли су се после венчали након свих ових догађаја, да ли знате?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Е то вам ја не знам рећи. То не могу Вам рећи јер се нисам виђала више с њоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни са ћерком се више нисте?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Па од шестог месеца се нисам виђала кроз док нису дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не разумете. Рекосте да сте за њу чули да вам се јавила на неки начин у трећем месецу `92.?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Па да, али она је нама послала слике, али ништа о томе није писало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли сте са њом после тога у неком контакту до данас?
СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Па преко писма смо били, преко писма смо били.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се икад срели са ћерком после шестог месеца '91. године?
СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Нисмо се срели, срели смо се кад је дошао «УМПРОФОР» што је била она граница између Хрватске и Крајине ту смо се срели. Већ је она.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?
СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: '93., '94. ја мислим да је то било кад је она зона била, ја мислим да да је то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли она сама била тада?
СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Била је са овим другим мужем је била и имала синчића са њиме.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са другим мужем?
СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Да, са другим мужем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како јој се зове други муж?
СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Маријан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?
СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Маријан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маријан, како се презива?
СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Млинарић.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Млинарић?
СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Да, са њим је вјенчана сада.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад сте се видели и да ли сте се касније?
СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Јесмо, касније смо се видели још један пут и онда је она дошла у сватове кад се син женио и онда су опет њих двоје дошли касније, све четворо дошли, оба двоје дјеце, дошли су код нас у Вуковар, дошли су нормално онда су они дошли са колима кад је могло се ићи колима, Крајина оно кад је пала.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли се породила она у 12 месецу?
СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Је, 23.12. се породила.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 23.12.?
СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Да, 23.12.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је добила ћерку, сина?
СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Ћерку, иде мала сад први гимназије.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се дете презива?
СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Мала се презива сада Ахметовић Сандра.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она се презива Ахметовић?
СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Да, Ахметовић.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Има ли још питања?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли она зна шта је било са тим човеком, са тим Ивицом?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не зна.
СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Ја то не знам уопште шта је било са њим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана?
АДВ.МИЛАН ВУЈИН: Не хвала.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Војновић претпоставља да нема, јел тако? Добро. Имате ли још нешто да нам кажете госпођо Војновић?
СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Па немам, ето само то, ја сам дошла да кажем истину, ја сам тражила од Алимпића да ја идем да ја дам своју изјаву, он није рекао је да није да сам супруга да немам право још у Новом Саду.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Ја сам тражила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви имате право, наравно да имате право.

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Е то, то је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само Ваша су права мало шири у смислу да не морате да сведочите, но добро. Да ли тражите неке трошкове што сте дошли и прошли пут је било, исто сте долазили па смо морали да одложимо. Претпостављам да имате неких трошкова из, Ви из Зрењанина јел тако?

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Да из Зрењанина, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 900,00 динара тамо и назад. Према овим нашим подацима, па пута два пута, па нека исхрана.

Питања сведоку нема, сведок нема ништа више да изјави.

Тражи на име путних трошкова износ по одлуци суда, као и трошкове исхране, а за два доласка у суд, па се сведоку на име ових трошкова ДОСУЂУЈЕ укупно 3.800,00 динара привремено на терет буџетских средстава суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала госпођо Војновић, можете ићи.

СВЕДОК МИЉКА ВОЈНОВИЋ: Хвала пуно, довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С овим бисмо завршили оно што смо данас планирали. Сутра смо планирали Вучковић Радојку, Кресовић Јовицу, Стаматовић Зорана, али Вучковић Радојка неће доћи, она је чак и написмено одбила да сведочи. Значи Кресовић и Стаматовић.

Председник већа у 14,35 издаје

Н А Р Е Д Б У

Претрес се прекида, наставиће се:

08.05.2007. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА